AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 14.11.2008
COM(2008) 721 végleges

2008/0216 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról

{SEC(2008) 2760}
{SEC(2008) 2761}

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

I. A javaslat háttere

Általános háttér

A közös halászati politika alapköve a fogásmennyiségek korlátozása és ellenőrzése a teljes kifogható mennyiségek (TAC) és nemzeti kvóták meghatározásával, amihez műszaki szabályok és erőkifejtési programok is kapcsolódnak. Az európai halászati ellenőrzési politika a közös halászati politika lényege, mert megbízhatósága ennek az ellenőrzési politikának a hatékony alkalmazásától függ. Bizonyos fokú előrelépés ellenére az ellenőrző rendszer továbbra is komoly hiányosságokkal küzd, amit az Európai Bizottság[1] és az Európai Számvevőszék (ESZSZ) is megállapított[2]. A jelenlegi ellenőrző rendszer hatástalan, költséges és bonyolult, és nem biztosítja a kívánt eredményeket. A halászati erőforrások, a halászati ágazat és a halászattól függő régiók jövőjére nézve az ellenőrzési politika további eredménytelenségének súlyos következményei lesznek, ennek megfelelően a Bizottság a közös halászati politika alapját jelentő ellenőrző rendszer gyökeres átalakítását javasolja. A Bizottság szerint 2008-ban ez a kezdeményezés abszolút elsőbbséget élvez a halászat területén.

A javaslat indokai és célkitűzései

Nem csak arról van szó, hogy az ellenőrzési politikának a közös halászati politika minden területét figyelemmel kísérő, globális és integrált szemléletű átalakítása javítja az ellenőrzési lehetőségeket és a halászati erőforrásokkal való gazdálkodást, valamint egyenlő versenyfeltételeket teremt az EU-ban, hanem a halászati ágazat és a piac szerkezetére is pozitív hatást gyakorol, ezáltal pedig a jogsértések környezeti, gazdasági és társadalmi következményeit is leküzdi. A javaslat által elérni kívánt célok közelebbről:

Új felfogású, egységes ellenőrzés és vizsgálat
Összehangolt vizsgálati eljárások és szigorúbb normák bevezetésével biztosítani kell az ellenőrzési politika egységes végrehajtását a tagállamok szintjén, ugyanakkor a különböző flották sokféleségét és sajátos jellemzőit is figyelembe kell venni és tiszteletben kell tartani.

Jogkövetés
Az a cél, hogy az érdekelt szereplők magatartását befolyásolva a közös halászati politika szabályainak és rendeleteinek betartását a halászati tevékenység teljes láncolatában (halászat, feldolgozás, elosztás és forgalmazás) ne csak nyomon követéssel és ellenőrző munkával, hanem általános jogkövető magatartással is el lehessen elérni úgy, hogy az ágazat egésze jogszerű tevékenységet folytasson, így helyreállítva a közös halászati politika szabályainak legitimitását.

A közös halászati politika szabályainak hatékony alkalmazása
Az a cél, hogy erősödjön a Bizottság irányítási hatásköre és a tagállamok jogsértésének mértékével arányos beavatkozási lehetősége. A Bizottság és a tagállamok kötelezettségeit világosan meg kell majd határozni az átfedések elkerülésére, valamint annak biztosítására,

---

[1] COM(2007) 167 végleges.
[2] 7/2007 külön jelentés.

hogy a Bizottság továbbra is a legfontosabb tevékenységére, nevezetesen a közös halászati politika tagállamok általi végrehajtásának felügyeletére és ellenőrzésére összpontosíthasson. A jelenlegi mikrodöntési rendszert fokozatosan egy makroirányítási szemléletnek kell felváltania.

Hatályos rendelkezések a javaslat által szabályozott területen

Az ellenőrzési politika alapját a 2847/93/EGK tanácsi rendelet (az „ellenőrzésről szóló rendelet”[3]) és a 2371/2002/EK tanácsi rendelet V. fejezete képezi (az „alaprendelet”[4]). Az ellenőrzésről szóló rendeletet tizenkétszer módosították. Az ellenőrzésről szóló rendelet számtalan módosításával előidézett bonyolult helyzetet tetézi, hogy más rendeletek is tartalmaznak több, ellenőrzéssel kapcsolatos rendelkezést.

Összhang az Unió egyéb politikáival és célkitűzéseivel

A javaslat hozzájárul majd a közös halászati politika átfogó célkitűzéséhez, nevezetesen az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásához. Azzal, hogy felhívja a figyelmet a természeti erőforrások védelmére, az Európai Tanács által 2006. júniusban elfogadott, fenntartható fejlődésre irányuló stratégia megvalósításához is hozzájárul majd. Összhangban áll továbbá a fenntartható fejlődésről szóló 2002-es világ-csúcstalálkozón a halászati gazdálkodással kapcsolatban megállapított célkitűzésekkel[5] és a Közösség jövőbeni tengerpolitikájáról jelenleg folyó tárgyalásokat vezérlő, a világtenger felelősségteljesebb kezelésére való törekvés elvével. Az ellenőrzés átalakításának átfogó célkitűzése ezenkívül a négy legfontosabb terület egyike, ahol a Bizottság megállapítása szerint még van mit javítani a közösségi jog alkalmazásán[6].

II. Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció és hatásvizsgálat

Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb ágazatok és a válaszadók általános bemutatása
A javaslat előkészítéseként a tagállamokkal (miniszteri és szakértői szinten) és az ágazat képviselőivel, a tanácsadó szervekkel és az összes többi érdekelt féllel több konzultációra került sor. A javaslat kidolgozása az általános megközelítés elemzésére egy szolgálatközi irányítóbizottság létrehozásával indult, az egyes pontokon pedig munkacsoportok dolgoztak.

1. A tagállamok

   - A Bizottság elkészítette a javasolt reform szempontjából lényeges fő szempontokat rögzítő munkaanyagot. Ezt a halászati miniszterek 2008. február 18-án megtartott nem hivatalos ülésén vitatták meg. Korábban, 2008. január 15-én került sor a tagállamok halászati tisztviselőinek ülésére. 2008. február 1-jén tartották meg a halászati ellenőrzéssel foglalkozó tagállami szakértők ülését, ahol bemutatták a reform célkitűzéseit.

---

3 A Tanács 2847/1993/EGK rendelete (1993. október 12.) a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról (HL L 261., 1993.10.20.).

4 A Tanács 2371/2002/EK rendelete (2002. december 20.) a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról (HL L 358., 2002.12.31., 59. o.)

5 A fenntartható fejlődésről szóló világ-csúcstalálkozó jelentése, Dél-Afrika, Johannesburg, 2002. augusztus 26. – szeptember 4. (az Egyesült Nemzetek kiadványa).

6 Lásd COM(2007) 502 végleges, 2007.9.5. „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazása”.

- A Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság a tagállamok szakértőiből munkacsoportot hozott létre az összehangolt vizsgálati eljárások és ellenőrzési előírások meghatározására.

- Az elektronikus jelentéstételi rendszerrel összefüggésben három műszaki szakértői értekezletet tartottak Londonban, Madridban, illetve Koppenhágában. Ezek az értekezletek az ellenőrzésről szóló új rendelet keretében elősegítik majd a korszerű technológiák fokozottabb kihasználását.

- A reformhoz kapcsolódóan a tagállamokkal (Görögországgal, Olaszországgal, Lengyelországgal, Spanyolországgal és Svédországgal) egyetértési megállapodások aláírására került sor. amelyek szemléletbeli változást jelentenek, mivel a megállapodások az érintett tagállamok halászati ellenőrző rendszereinek javítására világosan meghatározott teljesítményértékeléseket tartalmaznak.

2. Az érdekeltek tanácsadó szervei és a szélesebb nyilvánosság.

- 2008. április 10-én a regionális tanácsadó testületek (RAC) és a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottság (HATB) képviselőinek részvételével egynapos szemináriumot rendeztek azzal a céllal, hogy Bizottság megismerje a résztvevők véleményét a közös halászati politika ellenőrzési irányelveinek tervezett átalakításával kapcsolatban.

- A nyomon követhetőségről szóló szemináriumokon a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság is részt vett, mivel a halpopulációk nyomon követésével kapcsolatos program és a DTU Aqua összefüggésében a nyomon követhetőség az átalakítás szerves része lesz. 2008. június 17-én Brüsszelben a Közös Kutatóközponttal közösen a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság munkaértekezletet szervezett e tárgyban.

- 2008. szeptember 18-án a reformot a független érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoport értekezlete elé terjesztették. Az elnök úgy fogalmazott, hogy a munkacsoport nagyra értékelte a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság által adott tájékoztatást, és az ágazat adminisztratív terheinek tervezett csökkenése miatt a javasolt reformot maximálisan támogatta.

- 2008 februárja és májusa között a Bizottság munkatársainak a Bizottság honlapján közzétett vitaanyaga alapján széleskörű nyilvános konzultációra került sor. A Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság által készített konzultációs dokumentum az előzőekben említett munkaanyagban meghatározott kilenc lehetséges cselekvési terület köré szervezve röviden vázolta a problémát.

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

A Bizottság kezdeményezésére pozitív visszacsatolás érkezett a konzultációs folyamat résztvevőitől. Majdnem minden hozzászólás hangsúlyozta, hogy a közösségi fellépést erősíteni kell e területen. Számos érdekelt féltől érkezett hozzászólás, összesen 25. A szerzők

és a forrás feltüntetése mellett minden beérkezett hozzászólás megjelent a Bizottság hivatalos honlapján[7].

A Bizottság kezdeményezését és annak fő célkitűzéseit a konzultációban résztvevők széleskörűen támogatták. Mindenki egyhangúlag egyetértett abban, hogy az ellenőrző rendszert át kell alakítani. Több résztvevő azt hangsúlyozta, hogy a reformnak főleg a jogkövető magatartás fokozására kell irányulnia. Minden érdekelt támogatta különösen az összehangolt adminisztratív szankciók bevezetését, a szabályok egyszerűsítését és racionalizálását, valamint az együttműködés és segítségnyújtás szorosabbra fűzését. A nem kormányzati szervek és a hatóságok főleg a környezetileg fenntartható halászat szempontjából hatékony eszközként támogatták a reformot. Mindenki egyetértett abban, hogy EK-szinten egy olyan új vizsgálati és ellenőrzési szemléletet kell kialakítani, amely a termelési lánc teljes hosszán egyenlő versenyfeltételeket és jótékony hatású, szorosabb együttműködést teremt a Bizottság, a tagállamok halászati ellenőrző hatóságai és a piaci szereplők között. Egyetértettek abban, hogy az Ellenőrző Hivatalnak kiemeltebb és tartalmasabb szerepet kell betöltetnie a koordinációban és a képzésben. A nem kormányzati szervek amellett érveltek, hogy az időben történő beavatkozáshoz a Bizottság kapjon több eszközt, míg az ágazat képviselőit inkább az foglalkoztatta, hogy a tagállamokkal szembeni intézkedések és az EK-támogatás felfüggesztésének költségeit a tagállamok helyett az ágazatnak kell-e majd viselnie.

Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása

Érintett tudomány- és szakterületek

A Bizottság e javaslat néhány érvének alátámasztására külső szakértők véleményét használta fel. A megalapozott szakpolitikai döntések meghozatala érdekében a szakértőket felkérték annak felmérésére, hogy a javasolt szakpolitikai lehetőségek várhatóan milyen pozitív, illetve negatív hatással járnak majd, az egymással versengő célkitűzések eléréséhez szükséges kompromisszumokat is ideértve.

A konzultációba bevont főbb szervezetek/szakértők

A Bizottság és az MRAG külső tanácsadó cég között külön szerződés megkötésére került sor (a FISH/2006/09 keretszerződés alapján – A közös halászati politika és a tengerügy területének tanulmányozása – 4. rész: Közös halászati politikára vonatkozó hatásvizsgálati tanulmányok).

A beérkezett és felhasznált javaslatok összefoglalása

- A reprezentatív minőségi és mennyiségi elemzések azt mutatják, hogy – bár a javasolt intézkedések közül néhány a többihez képest nagyobb jelentőségű –, a nagyfokú jogkövetés elérésének leghatékonyabb eszköze valószínűleg az, ha a csomagot az önkéntesség elvén alapuló okmány helyett – ilyen például a FAO felelősségteljes halászatról szóló magatartási kódexe – teljes egészében kötelező jogi aktussal hajtják végre.
- Ha a javasolt intézkedéseket kötelező rendelettel hajtják végre, és a tagállamok e rendeletet és a meglévő többéves helyreállítási terveket alkalmazzák is, a regenerálódott és fokozottabban védett állományok eredményeként az ágazat tiszta haszonkülönbözete 10 év alatt nagyságrendileg 10 milliárd EUR lehet. A gazdasági haszon mellett valamennyi alágazatban a foglalkoztatás akár 4 000 új munkahellyel történő nettó növekedésére is lehet számítani. Lényeges, hogy a haltermelés

[7] http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_280208_contributions_hu.htm.

növekedése az érintett ágazatban és régiókban hogyan ösztönzi az új munkahelyek létrejöttét.

- Az új rendelet végrehajtása révén így megvalósítható előnyök feltételeként az ellenőrzések súlypontját a tengerről a költséghatékonyabb szárazföldi műveletekre kell majd áthelyezni, amihez az ellenőrzési eszközök helyett előbb az operatív folyamatokban kell majd bizonyos nagyobb beruházásokat végrehajtani. A relatív költségek fokozatos csökkenése miatt a tiszta haszon azonban gyorsan, várhatóan a végrehajtást követő két-három éven belül meg valósul, amint a jogkövető magatartás elterjed.

- Ha az ellenőrző intézkedések hatékonyabbá válnak és a hatékonyság fokozódik, az ebből fakadó előnyökből a piaci szereplők is részesülhetnek a halászat jövedelmezősége, valamint a legénység és más dolgozók jövedelemének növekedése formájában.

A szakértői vélemény nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének eszközei
A tanulmány a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság honlapján lesz elérhető.

Hatásvizsgálat
A Bizottság elvégezte a javaslat hatásvizsgálatát. Az ennek eredményeképpen készült jelentés a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság honlapján kerül közzétételre. E jelentés a következő lehetőségeket mérlegelte:

- 1. lehetőség: változatlan irányvonal. A jelenlegi szakpolitikai irányvonal folytatása, amelynek középpontjában a meglévő keretrendszer végrehajtása és érvényesítése áll.

  1. alternatíva: változatlan irányvonal, a jelenlegi helyzet folytatódik

  Az alternatíva fő kiindulópontja az, hogy a közös halászati politika célkitűzéseit támogató jelenlegi ellenőrzési politika elégséges a jogkövető magatartás eléréséhez, a fő probléma pedig az, hogy a hatályos előírásokat a tagállamok nem megfelelő módon hajtják végre. A hangsúlyt a meglévő jogszabályok jobb végrehajtására lehetne fektetni.

  2. alternatíva: a meglévő keretrendszer végrehajtási rendeletekkel történő végrehajtása és érvényesítése

  A jelenlegi helyzet egyszerű folytatása helyett ez az alternatíva irányulhat a még hiányzó végrehajtási jogszabályok elfogadására az átfogó ellenőrző rendszer alapját jelentő teljes körű technikai szabályok kidolgozása érdekében.

  Ez a „minden megy tovább” megközelítés azt jelenti, hogy a szabályok jelenlegi szövevényes útvesztője ellenőrizetlenül, az ellenőrzés és a vizsgálat új szemléletének kidolgozása nélkül további szintekkel fog bővülni. A Bizottság tehetetlensége mellett a nemzeti igazságszolgáltatási rendszerek továbbra is elnézőek lesznek a jogsértésekkel szemben, jogi vagy eljárási okok miatt nem lesz kielégítő a nyomon követés és hiányosak lesznek a szankciókra és korábbi jogsértésekre vonatkozó információk.

- 2. lehetőség: az ellenőrzésről szóló rendelet magatartási kódexszel kiegészített átdolgozása

Az egységes szerkezetbe foglalt jogi keretrendszert valamilyen irányadó dokumentummal, például egy magatartási kódexszel kiegészítő megközelítési mód bizonyos fokig javíthat a jelenlegi ellenőrző rendszeren. A flotta egy vagy több ágazatára vonatkozó egyoldalú fellépés eredményeként a halászat némi erőre kaphat, összességében azonban ez a megközelítési mód nem változtatna a jelenlegi rendelkezések tartalmán vagy nem jelentené új jogi aktusok megjelenését, és túlzott mértékben hagyatkozna a tagállamok önkéntes végrehajtására.

- 3. lehetőség: szabályozási eszköz egy új, kötelező erejű rendelet formájában

  Az értékelésre előterjesztett harmadik lehetőség egy reformcsomagnak a közösségi szinten kötelező erejű szabályozási dokumentum révén történő végrehajtása. Ennek a megközelítési módnak az az alapja, hogy az EU-ban egyenlő versenyfeltételeket kell teremteni. Ez uniószerte biztosítaná a közös halászati politika egységes alkalmazását és minden halász tekintetében a hátrányos megkülönböztetéstől mentes elbánást. A bizottsági ellenőrök nagyobb lehetőségei miatt a tagállamok nehezebben tudnák eltitkolni a közös halászati politika szabályainak végrehajtásában mutatkozó hiányosságokat.

- 4. lehetőség: a közös halászati politika ellenőrzési irányelveinek EU szinten történő centralizálása a Bizottság és a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal (CFCA) számára biztosított szélesebb hatáskörök mellett.

  E lehetőség szerint a Bizottság és az Ellenőrző Hivatal a tagállamok vizsgálati erőforrásait összevonná, és általánosan elfogadott előírásokat dolgozna ki azzal a távlati célkitűzéssel, hogy egyfajta európai partvédelmi rendszert hozzon létre. Ezt a lehetőséget azonban már az elején el kellett vetni, mivel a Bizottság és a tagállamok között a feladatok újraelosztása meghaladná a Szerződésben előírt rendelkezéseket. Politikai értelemben elképzelhetetlen, hogy a tagállamok egyszer csak elfogadják a hatáskör átadását egy nemzetek felett álló szervnek. Ez a lehetőség ezenkívül a költségvetés drasztikus megnövekedését is jelentené, ezt pedig a Bizottság nem tudja fedezni.

III. A javaslat jogi elemei

A javaslat tartalma

A javaslat alapgondolata az, hogy a hatékony ellenőrzési politikának globálisnak és integráltnak kell lennie, és a hálótól az asztalig a probléma minden szempontjára ki kell terjednie.

Új felfogású, egységes ellenőrzés és vizsgálat

Bár az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a halászhajók mennyire felelnek meg a műszaki előírásoknak, nagyobb figyelmet kell fordítani a fogások átfogó nyomon követésére. Ezzel összefüggésben különösen a következőket kell elérni:

- egységes, összehangolt vizsgálati tevékenységek és eljárások a lánc teljes hosszán (tengeren, kikötőben, szállítás közben és forgalmazás esetén);

- a helyreállítási és többéves tervekre, a védett tengeri területekre és a visszadobott halakra alkalmazandó konkrét ellenőrzési intézkedések általános előírásai;

- átfogó nyomon követhetőségi rendszer bevezetése;

- valamennyi lényeges adat rendszeres és átfogó keresztellenőrzése érdekében a korszerű technológiák és hatékony adatellenőrző rendszerek teljes körű felhasználása;

- stratégiai programozás, taktikai célkitűzés és mintavételi stratégia; és

- olyan információk felhasználása, amelyek lehetővé teszik a kockázatok felismerését és az ellenőrzés ésszerűsítését.

Jogkövetés
Ezzel összefüggésben a következőkre kell figyelni:

- a jogi keretrendszer egyszerűsítése és ésszerűsítése;

- összehangolt, visszatartó erejű szankciók bevezetése;

- büntetőpontrendszer bevezetése a hajóparancsnokok, piaci szereplők vagy a halászati engedély haszonélvezői által elkövetett jogsértésekre;

- végrehajtási intézkedések és járulékos szankciók;

- jobb együttműködés a tagállamok és a Bizottság között, a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal (CFCA) mandátumának meghosszabbítását is beleértve;

- a tagállamok, illetve a Bizottság vagy a CFCA között biztonságos weboldalakon keresztül történő adatátvitel és információcsere korszerű megközelítése.

A közös halászati politika szabályainak hatékony alkalmazása
A közös halászati politika szabályainak hatékony alkalmazása érdekében erősíteni fokozni kell a Bizottság azon képességét, hogy a tagállamok jogsértésének mértékével arányos módon beavatkozhasson. Ugyanakkor fokozni kell a Bizottság igazgatási kapacitását. A javaslatok a következőket tartalmazzák:

- a bizottsági ellenőrök hatáskörének újrafogalmazása;

- szükség esetén a végrehajtás javítása érdekében a tagállamokra vonatkozó cselekvési tervek;

- a tagállamok fogásokkal kapcsolatos adatainak helyesbítésére vonatkozó bizottsági hatáskör;

- a Bizottság kezdeményezésére halászati tevékenységek megtiltása;

- nagyobb szabadság a Bizottság számára, hogy rossz kvótagazdálkodás esetén kvótacsökkentéseket alkalmazzon; és

- rossz gazdálkodás esetén pénzügyi intézkedések.

Jogalap
Az EK-Szerződés 37. cikke.

A szubszidiaritás elve

E javaslat a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. A szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazható.

Az arányosság elve
A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő okok miatt: a közös halászati politika ellenőrző rendszerében a jelenlegi hiányosságok megoldása olyan intézkedéseket tesz szükségessé, amelyek az érintett tevékenységek terjedelmével arányosak és igazodnak annak jellegéhez. Az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázása – természetéből adódóan – olyan terület, amelyet közösségi szinten kell szabályozni, mert nemzeti szinten elszigetelt intézkedésekkel nem lehet megvalósítani. A közös halászati politikával kapcsolatos tevékenységek új keretrendszerére tett javaslat a Bizottság válasza az érdekeltek és a tagállamok azon kérésére, hogy EU-szinten egyenlő versenyfeltételeket kell teremteni. Az összehangolt vizsgálati és ellenőrzési eljárások meghatározása lényegénél fogva olyan kérdés, amellyel EU-szinten kell foglalkozni.

Az eszköz kiválasztása
Javasolt eszköz: rendelet.

Egyéb eszközök nem lennének megfelelőek a következő okokból: a közös halászati politika a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. A közösségi szinten elfogadott szabályoknak egységeseknek és kötelező erejűeknek kell lenniük, hogy elkerüljék a különböző előírások egyidejű meglétét a tagállamok között. Ezért indokolt, hogy ezek az intézkedések rendeletben jelenjenek meg.

IV. Költségvetési kihatás

A javaslat nincs kihatással a közösségi költségvetésre.

V. Kiegészítő információ

Egyszerűsítés

A javaslat az ellenőrző rendszer javulása mellett az érintett jogszabályok egyszerűsítését fogja eredményezni. A jelenlegi közös halászati politika ellenőrzési irányelveit az évek során több szinten bővítették olyan rendelkezésekkel, amelyek különböző, helyenként egymást fedő rendeletekben vannak elszórva. E javaslat egyik célkitűzése az, hogy az alkalmazandó ellenőrzési szabályokat átláthatóvá tegye. Nyilvánvaló azonban, hogy az ellenőrzés továbbra is bonyolult kérdés, és meg kell találni az egyensúlyt a fenntartandó szükséges kötelezettségek, illetve a hatóságok és a magánszektor adminisztratív terheinek tisztázásával és csökkentésével kapcsolatos igény között.

Ezzel összefüggésben az egyszerűsítésnek különböző szempontjai vannak:

- A rendszer egyetlen, nagyra törő keretrendszert teremt, amely meghatározza az ellenőrzés minden területére irányadó elveket, a műszaki szabályok megállapítását azonban végrehajtási rendeletekre hagyja.

- A rendszer a vizsgálatra és ellenőrzésre vonatkozó szabályok egységesítésével (az összehangolt szankciók bevezetését is beleértve) a Közösség piaci szereplőire és hatóságaira alkalmazandó egyetlen keretrendszert hoz létre, ezáltal hozzájárul az EU-ban az egyenlő versenyfeltételek megteremtéséhez.

Meglévő jogszabály hatályon kívül helyezése

A javaslat elfogadása meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezéséhez vezet.

Felülvizsgálati/módosítási/megszüntetési záradék
E javaslat felülvizsgálati záradékot tartalmaz.

2008/0216 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

Az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően,

mivel:

(1) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet[8] megfogalmazása szerint a közös halászati politika célja az, hogy az élő vízi erőforrások kiaknázását fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítsa.

(2) Mivel a közös halászati politika sikere a hatékony ellenőrző rendszer megvalósításán múlik, az e rendeletben előírt intézkedések egy globális és integrált szemléletű közösségi vizsgálati, nyomon követési, ellenőrzési, felügyeleti és végrehajtási rendszer létrehozására irányulnak, amely az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásának szabályozása érdekében a politika minden területére kitérve biztosítja a közös halászati politika minden szabályának betartását.

(3) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet[9] alkalmazása során nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy a jelenlegi ellenőrző rendszer már nem biztosítja megfelelően a közös halászati politika szabályainak betartatását.

(4) Jelenleg az ellenőrzésről szóló rendelkezések számtalan egymást fedő és bonyolult jogi szövegben vannak elszórva. Az ellenőrző rendszer bizonyos részeit a tagállamok

---

[8] HL L 358., 2002.12.31., 59. o.
[9] HL L 261., 1993.10.20., 1. o.

nem jól hatják végre, ami a közös halászati politika szabályainak megsértésére adott válaszként elégtelen és egymástól eltérő intézkedéseket eredményez, ez pedig aláássa a Közösségben a halászok egyenlő versenyfeltételeinek megteremtését. Ennek megfelelően a meglévő rendszert és az abból eredő kötelezettségeket elsősorban a párhuzamos rendeletek és az adminisztratív terhek csökkentésével egységesíteni, ésszerűsíteni és egyszerűsíteni kell.

(5) A tengeri erőforrások kimerülésének mértéke miatt nélkülözhetetlen, hogy az Európai Közösség elfogadja a közös halászati politika szabályaival és a fenntartható fejlődésről szóló 2002-es világ-csúcstalálkozón megfogalmazott célkitűzésekkel, illetve az Európai Tanács fenntartható fejlődési stratégiájával kapcsolatban minden piaci szereplő részéről a jogkövető magatartás kialakításához szükséges intézkedéseket. E cél elérése érdekében erősíteni, összehangolni és fokozni kell az védelmi és erőforrás-gazdálkodási intézkedések, a strukturális intézkedések és a piac közös szervezését célzó intézkedések vizsgálatára, nyomon követésére, ellenőrzésére, felügyeletére és végrehajtására vonatkozó szabályokat. Ezenkívül meg kell határozni a súlyos egyedi jogsértések esetére alkalmazandó szankciók minimumszintjeit, illetve a jogsértésekre vonatkozó büntetőpont-rendszert.

(6) A tagállamok, a Bizottság és a Közös Halászati Ellenőrző Hivatal feladatainak megosztását tovább kell pontosítani. A közös halászati politika szabályainak betartásával kapcsolatos ellenőrzés mindenek előtt a tagállamok feladata. A Bizottságnak a maga részéről arról kell gondoskodnia, hogy a közös halászati politika szabályait a tagállamok a Közösségben mindenhol egyformán hajtsák végre, ezért a jelenlegi mikrodöntési rendszert fokozatosan egy makroirányítási szemléletnek kell felváltania.

(7) A halászati erőforrásokkal való közösségi szintű gazdálkodás különösen a teljes kifogható mennyiségekre (TAC), a kvótákra, az erőkifejtés rendszereire és a technikai intézkedésekre épül. Megfelelő lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy a tagállamok bevezessék azokat az intézkedéseket, amelyek e gazdálkodási intézkedések hatékony végrehajtásához szükségesek.

(8) A tagállamok hatóságainak képesnek kell lenniük a kikötőkben a kirakodások nyomon követésére, ezért a halászhajók számára elő kell írni, hogy előre értesítsék ezeket a hatóságokat, ha a kikötőben kirakodni szándékoznak.

(9) A halászhajók naplóiban szereplő adatokat a kirakodáskor ellenőrizni kell. Ennek megfelelően a halak és a halászati termékek kirakodásában és forgalmazásában résztvevőknek a kirakodott, átrakodott, eladásra kínált vagy megvásárolt mennyiségekről nyilatkozatot kell tenniük.

(10) A 10 méter alatti kis halászhajók esetében a hajónapló-vezetési vagy nyilatkozattételi kötelezettség aránytalanul nagy terhet jelentene a halászati kapacitásukhoz képest. E hajók megfelelő szintű ellenőrzésének biztosítása érdekében a tagállamoknak mintavételezési terv bevezetésével kell megfigyelniük e hajók tevékenységét.

(11) Abból a célból, hogy biztosítsák a közösség védelmi és kereskedelmi intézkedéseinek tiszteletben tartását, lépéseket kell tenni valamennyi, a Közösség területén átrakodott halászati termék olyan fuvarokmánnyal történő ellátására, amely azonosítja a termék típusát, eredetét és tömegét.

(12) A tagállamoknak a hajóik tevékenységét a közösségi vizeken és azokon kívül is nyomon kell követniük. A hatékony nyomon követés elősegítése érdekében a közösségi halászhajók parancsnokai kötelesek hajónaplót vezetni és kirakodási és átrakodási nyilatkozatot tenni.

(13) A tengeri átrakodás kicsúszik a lobogó szerinti vagy a parti állam mindenfajta megfelelő ellenőrzése alól, és így lehetőség jelent arra, hogy a piaci szereplők jogellenes fogást szállítsanak. Az ellenőrzés javítása érdekében a Közösség vizein az átrakodási műveleteket csak kijelölt kikötőkben szabad engedélyezni.

(14) Ha a TAC- és kvótagazdálkodást valamilyen erőkifejtési rendszer egészíti ki, a rendszer megfelelő végrehajtását biztosító intézkedéseket kell bevezetni.

(15) Az átfogó ellenőrző rendszer létrehozása érdekében a rendszernek a teljes termelési és forgalmazási láncra ki kell terjednie. Magába kell foglalnia az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[10] szereplő rendelkezéseket kiegészítő, összefüggő nyomon követhetőségi rendszert és a termelői szervezetek fokozottabb ellenőrzését. A fogyasztók érdekeit is védenie kell a forgalmazás minden szakaszában a fogyasztóknak a halászati és akvakultúra-termékekről történő tájékoztatása tekintetében a 104/2000/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. október 22-i 2065/2001/EK rendeletben[11] foglaltak szerint a kereskedelmi megnevezésre, az előállítás módjára és a fogási területre vonatkozó információk megadásával. A halászati ágazat operatív programjai tekintetében a 104/2000/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2000. november 15-i 2508/2000/EK tanácsi rendelet[12] szerint a rendszernek biztosítania kell a termelői szervezetek nyomon követését.

(16) Tekintettel a közösségi halászflotta 2371/2002/EK rendelet 13. cikkében, a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászflották igazgatásáról szóló, 2004. március 30-i 639/2004/EK tanácsi rendeletben[13], a 2371/2002/EK tanácsi rendelet III. fejezetében meghatározott közösségi flottapolitika végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. augusztus 12-i 1438/2003/EK bizottsági rendeletben[14] és a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászflották igazgatásáról szóló, 2004. március 30-i 639/2004/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 9-i 2104/2004/EK bizottsági rendeletben foglalt kapacitáskövetelményire[15], a flottakapacitás ellenőrzésére eszközöket kell bevezetni, amelyek között a motorteljesítmény és a felhasznált halászeszközök nyomon követésének is szerepelnie kell.

(17) Egy külön rendszer keretében világos, testre szabott, egyedi ellenőrző intézkedéseket kell alkalmazni a többéves programokra, a védett tengeri területekre és a visszadobott

---

10 HL L 31., 2002.2.1., 1. o.
11 HL L 278., 2001.10.23., 6. o.
12 HL L 289., 2000.11.16., 8. o.
13 HL L 102., 2004.4.7., 9. o.
14 HL L 204., 2003.8.13., 21. o.
15 HL L 365., 2004.12.10., 19. o.

halzsákmányra. Tisztázni kell a halászterületekre vonatkozó azonnali hatályú tilalom bevezetésére és feloldására vonatkozó eljárást.

(18) A halászati ágazatban az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében az ellenőrzés új, a fogások átfogó nyomon követését jelentő egységes megközelítését kell bevezetni, amely figyelembe veszi a flotta szegmenseinek különbözőségeit, ezért a halászati ellenőrzés végrehajtására vonatkozóan egységes kritériumokat és különösen a tengeren, a szárazföldön és a piaci lánc teljes hosszán egységes és összehangolt vizsgálati eljárásokat kell megállapítani. Az új megközelítés részeként tisztázni kell a tagállamok, a Bizottság és a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal hatáskörét.

(19) Az ellenőrző tevékenységeknek és módszereknek rendszeres és átfogó keresztellenőrzési eljárásokat alkalmazó kockázatkezelésre kell épülniük.

(20) A jogsértések ellen indított eljárások következetessége és hatékonysága érdekében olyan rendelkezéseket kell hozni, amelyek lehetővé teszik, hogy a bizottsági ellenőrök, a közösségi ellenőrök és a tagállamok tisztviselői által készített vizsgálati és felügyeleti jelentéseket a nemzeti jelentésekhez hasonlóan használják fel.

(21) A közös halászati politika szabályainak betartását előmozdítandó, elsősorban a nemzeti ellenőrök cseréjével és a közösségi ellenőrök szerepének és hatáskörének fokozásával erősebbé kell tenni a tagállamok, a Bizottság és a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal között az együttműködést és a koordinációt.

(22) Tudományos tanácsadáshoz értékes forrást jelentenek a hajómegfigyelési rendszerből származó adatok, a részletes és összesített adatokat ezért a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK tanácsi rendelet[16] 2. cikkének i) pontjában meghatározottak szerint a végfelhasználók rendelkezésére kell bocsátani.

(23) Maximálisan ki kell használni a korszerű technológiákat, mivel ezeknek köszönhetően a hatékony nyomon követést, a rendszeres és automatikus keresztellenőrzést gyorsan és olcsón teszik lehetővé, a nemzeti hatóságok és a piaci szereplők számára is egyszerűsödnek a közigazgatási eljárások, és így a kockázatelemzéseket és minden, ellenőrzési szempontból lényeges információ globális értékelését időben lehet elvégezni. Az ellenőrző rendszernek ezért lehetővé kell tennie, hogy a leghatékonyabb ellenőrzési módszer biztosítása érdekében a tagállamok a különböző ellenőrzési eszközöket vegyesen alkalmazzák.

(24) A felügyeleti, ellenőrző, azonosító és nyomon követő rendszerek összekötésével a tengeri közlekedés és biztonsága és védelme, a tengeri környezet védelme, a halászati ellenőrzés, a határellenőrzés, az általános jogalkalmazás és a kereskedelem előmozdítása érdekében üzemeltetett integrált tengerfelügyeleti hálózatot kell létrehozni. Az időben meghozott döntéseket lehetővé tévő folyamat támogatása érdekében a hálózatnak képesnek kell lennie arra, hogy a tengerhasznosító tevékenységekről folyamatos információkkal szolgáljon. Ennek köszönhetően pedig a

[16] HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

felügyeleti tevékenységekben érintett hatóságok hatékonyabb és gazdaságosabb szolgáltatásokat nyújthatnak. E célból a műholdas hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról szóló, 2003. december 18-i 2244/2003/EK bizottsági rendeletben[17] említett automatikus azonosító rendszerek, hajómegfigyelési rendszerek és hajóészlelő rendszerek által e rendelet keretében összegyűjtött adatait felhasználásra továbbítani kell a fentiekben említett felügyeleti tevékenységekben érintett hatóságokhoz.

(25) A közösségi állampolgárokat vissza kell tartani a közös halászati politika szabályainak megsértésétől. Mivel a jogsértéseket követően hozott intézkedések tagállamonként igen változóak – ez pedig a halászok számára hátrányos megkülönböztetést és tisztességtelen versenyszabályokat eredményez –, és mivel néhány tagállamban a visszatartó erejű, arányos és hatékony szankciók hiánya csökkenti az ellenőrzés hatékonyságát, a valódi visszatartó erő érdekében az összehangolt adminisztratív szankciók mellet célszerű büntetőpontrendszert is bevezetni.

(26) A közös halászati politika szabályainak a közösségi vizeken történő vagy közösségi piaci szereplők általi súlyos megsértése továbbra is nagy számban fordul elő, ami nagymértékben annak köszönhető, hogy a tagállamok jogszabályaiban az e szabályok súlyos megsértésére előírt bírságok nem eléggé visszatartó erejűek. E hiányosságot fokozza a tagállamok által megállapított büntetések mértékének nagyfokú eltérése, ami a jogellenes piaci szereplőket arra ösztönzi, hogy olyan tagállamok vizein vagy területén tevékenykedjenek, ahol a büntetések mértéke a legalacsonyabb. Helyénvaló ezért a Közösségen belül összehangolni a közös halászati politika szabályainak súlyos megsértésére előírt bírságok legalacsonyabb és legmagasabb szintjét, figyelembe véve a súlyos jogsértéssel megszerzett halászati termékek értékét, az ismételt jogsértést és az érintett halászati erőforrásokban és a tengeri környezetben okozott kárt is. Azonnali végrehajtási intézkedéseket és kiegészítő intézkedéseket is meg kell állapítani.

(27) A közös halászati politika célkitűzéseinek elérése érdekében a Bizottságnak képesnek kell lennie hatékony korrekciós intézkedéseket hozni, ezért a Bizottság irányítási lehetőségének fokozása mellett az is szükséges, hogy a tagállamok jogsértésének mértékével arányos módon beavatkozhasson. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy előzetes értesítés nélkül is önálló vizsgálatokat folytathasson azért, hogy a tagállamok illetékes hatóságai által végzett ellenőrzési tevékenységet leellenőrizze.

(28) Jól megtervezett eszközökkel meg kell oldani, hogy a közösségi és a nemzetközi jog szerint a lobogó, a kikötő, a part vagy a piac szerint rájuk háruló kötelezettségeket az államok ne mulasszák el, és a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak, amelyek biztosítják, hogy halászhajóik vagy állampolgáraik a közös halászati politikával és ellenőrzéssel kapcsolatos szabályokat betartsák. Az eszközök között kell szerepelnie a pénzügyi támogatás felfüggesztésének vagy csökkentésének az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelettel[18] és a közös halászati politika végrehajtására vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról szóló, 2006. május 22-i 861/2006/EK tanácsi rendelettel összhangban[19]

---

17 HL L 333., 2003.12.20., 17. o.
18 HL L 223., 2006.8.15., 1. o.
19 HL L 160., 2006.6.14., 1. o.

azokban az esetekben, amikor a tagállamok nem hajtják végre megfelelően a közös halászati politika szabályait.

(29) Hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot, hogy a halászatot megtilthassa, ha valamely tagállam kvótája vagy maga a TAC kimerült. A Bizottságot a kvótacsökkentésre és a kvótaátcsoportosítás vagy kvótacsere elutasításra vonatkozó hatáskörrel is fel kell ruházni annak érdekében, hogy biztosíthassa a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését a tagállamok részéről.

(30) A Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek abban a helyzetben kell lennie, hogy a tagállamok halászati adataihoz közvetlenül hozzáférve ellenőrizhesse, vajon a tagállamok teljesítik-e kötelezettségeiket, és beavatkozhasson, ha ellentmondásokra bukkan.

(31) A Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal mandátumát módosítani és bővíteni kell, hogy a nemzeti ellenőrző rendszerek átvilágítása, vizsgálata, az operatív együttműködés szervezése, a tagállamok támogatása és válságstáb létrehozása is beletartozzon, ha úgy látja, hogy a közös halászati politika súlyos veszélybe került.

(32) E rendelet nem érinti a rendelet hatálya alá tartozó, de a minimumkövetelményeken túlmutató, ellenőrzésről szóló nemzeti rendelkezéseket, amennyiben ezek a nemzeti rendelkezések összhangban vannak a közösségi joggal.

(33) Mivel a *jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló,* 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendelet[20] a tagállamokat arra kötelezi, hogy a jogellenes halászat minden formája és a kapcsolódó tevékenységek elleni küzdelem hatékonyságának biztosítása érdekében hozzanak megfelelő intézkedéseket, és mivel *a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívüli halászati tevékenységek engedélyezéséről és harmadik országok hajóinak a közösségi vizekre történő belépéséről szóló, xx xx xx-i .../2008/EK tanácsi rendelet*[21] rendelkezéseket állapít meg a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységének engedélyezésére és harmadik országok halászhajóinak a közösségi vizeken folytatott halászati tevékenységének engedélyezésére vonatkozóan, e rendelet ezeket a rendelkezéseket kiegészíti, és biztosítja, hogy a Közösség és harmadik országok állampolgárai között ne legyen hátrányos megkülönböztetés.

(34) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban történik[22]. A Bizottság által elfogadott, e rendelet végrehajtására irányuló valamennyi intézkedésnek meg kell felelnie az arányosság elvének.

(35) A Tanácsra hárul azonban az elektronikus nyomon követő berendezések és nyomon követhetőségi eszközök, így például a genetikai elemző és az egyéb halászati ellenőrzési technológiák kötelező alkalmazására vonatkozó döntés meghozatala. Mivel ezek a technológiák az érintett nemzeti ellenőrző hatóságok és ágazat számára

---

20 HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

21

22 HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

költséget jelentenek, helyénvaló, ha ebben a konkrét esetben a Tanács fenntartja magának annak jogát, hogy a végrehajtási hatásköröket közvetlenül gyakorolja. Mivel a többéves tervek bevezetéséről a Tanács dönt, ezzel összefüggésben az is helyénvaló, ha a Tanács dönt a többéves tervek hatálya alá tartozó fajok élőtömegére alkalmazandó mennyiségi küszöbről is, amely felett a hajóknak a fogást egy kijelölt kikötőben ki kell kirakodni. Mivel a teljes kifogható mennyiségek és kvóták megállapításáról szóló éves rendeletet a Tanács fogadja el, ezzel összefüggésben az is helyénvaló, hogy ő határozza meg a valós idejű tilalmak elrendelésére vonatkozó járulékos fogási határértékszinteket.

(36) Biztosítani kell az e rendelet keretében gyűjtött és kicserélt adatok bizalmas kezelését. Ezek az adatok esetenként a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti irányelv, és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazásában személyes adatoknak minősülnek. Jogbiztonsági és átláthatósági okokból a személyes adatok feldolgozására vonatkozóan világos szabályokra van szükség, biztosítani kell továbbá az alapvető jogokat, és különösen az egyének magánéletének védelmét.

(37) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti irányelv célja, hogy a belső piacon biztosítsa a személyes adatok szabad mozgását. Az irányelv a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatban a tagállamok által e rendelet alkalmazása során végzett tevékenységekre alkalmazandó.

(38) A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet a Bizottság által e rendelet alkalmazása során feldolgozott személyes adatokra irányadó.

(39) Az arányosság elvével összhangban, a közös halászati politika hatékony végrehajtásának biztosításával kapcsolatos alapvető célkitűzés elérése érdekében szükséges és helyénvaló egy átfogó és egységes ellenőrző rendszert létrehozni. E rendelet a Szerződés 5. cikkének harmadik bekezdésével összhangban nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.

(40) A közösségi jogszabályok és e rendelet összehangolása érdekében módosítani kell a következő rendeleteket:

- a Tanács 2002. december 20-i 2371/2002/EK rendelete;

- a Tanács 768/2005/EK rendelete (2005. április 26.) a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozásáról és a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK rendelet módosításáról[23];

- a Tanács 423/2004/EK rendelete (2004. február 26.) a tőkehalállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról[24];

---

[23] HL L 128., 2005.5.21., 1. o.

- a Tanács 811/2004/EK rendelete (2004. április 21.) az északi csacsihal-állomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról[25];

- a Tanács 2166/2005/EK rendelete a Kantábriai-tenger és az Ibériai-félsziget nyugati részének déli szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítását célzó intézkedésekről, valamint a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK rendelet módosításáról[26];

- a Tanács 2115/2005/EK rendelete (2005. december 20.) a grönlandi laposhalra vonatkozó helyreállítási tervnek az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet keretében történő létrehozásáról[27];

- a Tanács 388/2006/EK rendelete (2006. február 23.) a Biscay-öböl nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról[28];

- a Tanács 509/2007/EK rendelete (2007. május 7.) a La Manche csatorna nyugati része nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról[29];

- a Tanács 676/2007/EK rendelete (2007. június 11.) az Északi-tengerben élő sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról[30];

- a Tanács 1098/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) a balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és a 779/97/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről[31];

- a Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről[32].

(41) Mivel e rendelet egy új, átfogó ellenőrző rendszert hoz létre, a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EK tanácsi rendeletet, és a különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

---

24 HL L 70., 2004.3.9., 8. o.
25 HL L 185., 2004.5.24., 1. o.
26 HL L 345., 2008.12.28., 5. o.
27 HL L 340., 2005.12.23., 3. o.
28 HL L 65., 2006.3.7., 1. o.
29 HL L 122., 2007.5.11., 7. o.
30 HL L 157., 2007.6.19., 1. o.
31 HL L 248., 2007.9.22., 1. o.
32 HL L 115., 1996.5.9., 3. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Tárgy

Ez a rendelet létrehozza a közös halászati politika szabályainak ellenőrzésére, nyomon követésére, felügyeletére, vizsgálatára és végrehajtására vonatkozó közösségi rendszert (a továbbiakban: közösségi ellenőrző rendszer).

2. cikk
Hatály

E rendeletet a tagállamok területén vagy a Közösség vizein vagy a közösségi halászhajók vagy – a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – a tagállamok állampolgárai által végzett minden, az alábbiakkal kapcsolatos tevékenységre kell alkalmazni:

(a) élő vízi erőforrások védelme, kezelése és kiaknázása,

(b) akvakultúra,

(c) akvakultúra-termékek feldolgozása, szállítása és forgalmazása.

3. cikk
Nemzetközi és nemzeti rendelkezésekkel való kapcsolat

(1) E rendeletet a Közösség és harmadik országok között megkötött halászati megállapodások különös rendelkezéseinek és azon regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében alkalmazandó rendelkezéseknek a sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyeknek a Közösség szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele.

(2) E rendeletet a minimumkövetelményeken túlmutató, ellenőrzésről szóló nemzeti rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni, amennyiben azok megfelelnek a közösségi jognak és összhangban vannak a közös halászati politikával. A Bizottság megkeresésére a tagállamok bejelentik ezeket az ellenőrzési intézkedéseket.

4. cikk
Fogalommeghatározások

A 2371/2002/EK rendeletben szereplő fogalommeghatározásokon túlmenően e rendelet alkalmazásában:

(1) *„halászati tevékenység”*: halak felkutatása, halászeszközök kivetése, kihelyezése és vontatása, fogás fedélzetre vétele, átrakodása, fedélzeten tartása, fedélzeti feldolgozása, hal és halászati termékek átrakodása és ketreces tartása;

(2) *„a közös halászati politika szabályai”*: az élő vízi erőforrások védelmére, kezelésére és kiaknázására, az akvakultúrára és az akvakultúra-termékek feldolgozására, szállítására és forgalmazására vonatkozó közösségi jogszabályok;

(3) *„a közös halászati politika által szabályozott tevékenységek”*: az élő vízi erőforrások védelme, kezelése és kiaknázása, az akvakultúra és a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozása, szállítása és forgalmazása;

(4) *„ellenőrzés”*: nyomon követés, felügyelet, vizsgálat és végrehajtás;

(5) *„vizsgálat”*: a közös halászati politika alkalmazandó rendelkezéseivel összhangban az ellenőrök által végzett helyszíni ellenőrzés, amelynek észrevételeiről vizsgálati jelentés készül;

(6) *„tisztviselő”*: a nemzeti hatóság, a Bizottság vagy a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal által vizsgálat elvégzésére felhatalmazott személy;

(7) *„halászati engedély”*: hivatalos okmány, amely a nemzeti szabályokban megállapítottak szerint tulajdonosát arra jogosítja, hogy halászati kapacitásának egy részét élő vízi erőforrások kereskedelmi kiaknázására használja fel. A közösségi halászhajó azonosítására, műszaki jellemzőire és felszereltségére vonatkozó minimumkövetelményeket tartalmaz;

(8) *„halászati jogosítvány”* közösségi halászhajóra a halászati engedély mellé kiadott halászati jogosítvány, amelynek birtokában a Közösség vizein általában halászati tevékenységet végezhet és/vagy meghatározott ideig egy adott területen vagy meghatározott feltételek mellett egy adott halászterületen különleges halászati tevékenységet folytathat;

(9) *„automatikus azonosító rendszer”*: független és állandó tengerbiztonsági és hajóforgalmi hírközlő rendszer, amely a hajók számára lehetővé teszi, hogy a közelben lévő többi hajóval és a parti hatóságokkal az azonosítást, a földrajzi helyzetet, az útirányt és a sebességet is beleértve elektronikus úton hajóadatokat cseréljenek;

(10) *„védett tengeri terület”*: jogi rendelkezés, nemzetközileg elfogadott intézkedés vagy bármely egyéb hatályos intézkedés által az egész környezet vagy egy kijelölt részének védelme érdekében fenntartott terület;

(11) *„halászati felügyelő központ”*: a lobogó szerinti tagállam által létrehozott műveleti központ, amely műszakilag képes a halászhajókat távolról nyomon követni, a különböző kommunikációs rendszereken keresztül kapott adatokat összegyűjteni, tárolni, ellenőrizni és keresztellenőrizni, illetve az információkat adott esetben a lobogó szerinti állam vagy a parti állam ellenőrző szolgálatai számára rendelkezésre bocsátani;

(12) *„átrakodás”*: egy halászhajó fedélzetén található halászati vagy akvakultúra-termékek egy részének vagy egészének egy másik hajóra történő áthelyezése;

(13) *„kockázat”*: a közös halászati politika szabályainak megsértését jelentő esemény bekövetkezésének valószínűsége;

(14) *„kockázatkezelés”*: a kockázatok rendszeres megjelölése és minden, a kockázati események bekövetkezésének korlátozásához szükséges intézkedés végrehajtása. Olyan tevékenységek tartoznak ide, mint az adat- és információgyűjtés, a kockázatelemzés és -értékelés, az intézkedések előkészítése és végrehajtása, illetve a folyamat és az eredmények folyamatos nyomon követése a nemzetközi, a közösségi és a nemzeti erőforrások és stratégiák alapján;

(15) *„piaci szereplő”*: olyan természetes vagy jogi személy, aki bármilyen, a halászati és akvakultúra-termék előállító, feldolgozó, forgalmazó, elosztó és kiskereskedelmi lánc valamely ágával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy birtokol;

(16) *„tétel”*: egy adott fajba tartozó halászati termék azonos módon kezelt mennyisége, amely feltehetően egy halászterületről és hajóról vagy azonos akvakultúra-tevékenységből származik;

(17) *„feldolgozás”*: az a folyamat, amellyel a kiszerelést elkészítik. Idetartozik a hal tisztítása, filézése, jegelése, csomagolása, konzerválása, fagyasztása, füstölése, sózása, főzése, pácolása, szárítása vagy egyéb módon eladásra történő előkészítése;

(18) *„kiskereskedelem”*: élő vízi erőforrásokból készült termékek kezelése és/vagy feldolgozása és azok tárolása az eladás vagy a végső felhasználók részére történő átadás helyén, beleértve az elosztóközpontokat, a közétkeztetési tevékenységet, az üzemi étkezdéket, az intézményi étkeztetést, az éttermeket és az egyéb, élelmiszerellátó helyeket, üzleteket, bevásárlóközpontokat ellátó létesítményeket és nagykereskedelmi árusítóhelyeket;

(19) *„hivatal”*: a 2005. április 26-i 768/2005/EK tanácsi rendeletben említett Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal;

(20) „*integrált tengerfelügyeleti hálózat”*: felügyeleti, ellenőrző, azonosító és nyomon követő rendszerekből álló, a tengeri közlekedés biztonsága és védelme, a tengeri környezet védelme, a halászati ellenőrzés, a határellenőrzés, a kereskedelem előmozdítása és az általános jogalkalmazás érdekében üzemeltetett hálózat;

(21) „*hajómegfigyelési rendszer adatai*”: a halászhajók azonosítására, földrajzi helyzetére, napra, időpontra, útirányra és sebességre vonatkozó adatok, amelyeket a halászhajók fedélzetére telepített műholdas követő eszközökkel a lobogó szerinti állam halászati felügyelő központjába továbbítanak;

(22) „*hajófelderítési rendszer adatai*”: távérzékeléses képekből származó és a halászati felügyelő központ által gyűjtött adatok, amelyek áttekintést adnak egy adott tengeri területen tartózkodó hajókról;

(23) „*többéves tervek*”: a 2371/2002/EK rendelet 5. cikkében említett helyreállítási tervek, a 2371/2002/EK rendelet 6. cikkében említett gazdálkodási tervek, illetve a Szerződés 37. cikke alapján elfogadott és adott halállományok esetében több évre szólóan konkrét gazdálkodási intézkedéseket előirányzó egyéb közösségi rendelkezés;

(24) „*parti állam*”: az az állam, amelynek felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken vagy kikötőkben valamilyen tevékenységet folytatnak.

II. CÍM
ÁLTALÁNOS ELVEK

5. cikk
Általános elvek

(1) A tagállamok ellenőrzik a közös halászati politika hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek által a területükön és a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó vizeken folytatott tevékenységeket, különösen a halászatot, a halak ketrecekbe vagy vízgazdálkodási létesítményekbe történő átrakodását, áthelyezését – a hizlaló létesítményeket is beleértve –, a halászati termékek kirakodását, behozatalát, szállítását, forgalmazását és raktározását.

(2) A tagállamok ellenőrzik továbbá a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférést, és ellenőrzik a lobogójuk alatt közlekedő közösségi halászhajók és – a lobogó szerinti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – az állampolgárai által a közösségi vizeken kívül végzett tevékenységeket.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el, elegendő pénzügyi, humán és technológiai forrást különítenek el, valamint létrehozzák mindazokat az adminisztratív és technikai struktúrákat, amelyek a közös halászati politika hatálya alá tartozó tevékenységek vizsgálatához, nyomon követéséhez, felügyeletéhez és végrehajtásához szükségesek. Illetékes hatóságaik és tisztviselőik rendelkezésére bocsátják mindazokat az eszközöket, amelyek feladataik ellátását lehetővé teszik.

(4) A tagállamok külön-külön gondoskodnak arról, hogy az ellenőrzést, a vizsgálatot, a nyomon követést, felügyeletet és végrehajtást a vizsgálatra kiválasztott ágazatok, hajók vagy személyek tekintetében hátrányos megkülönböztetés nélkül, a kockázatkezelés elvei alapján végezzék el.

(5) A nemzeti ellenőrző hatóságok ellenőrzési tevékenységét minden tagállamban egyetlen hatóság koordinálja. E hatóság felelős a halászati tevékenységekre vonatkozó adatok összegyűjtésének és ellenőrzésének összehangolásáért, valamint a Bizottságnak szóló jelentéstételért, illetve a Bizottsággal, a többi tagállammal és a harmadik országokkal folytatott együttműködésért.

(6) Az 1198/2006/EK rendelet értelmében az Európai Halászati Alapból származó hozzájárulások és a 861/2006/EK rendelet 8. cikkének a) pontjában említett intézkedésekre irányuló közösségi pénzügyi hozzájárulások kifizetésének az a feltétele, hogy a tagállamok betartsák a közös halászati politika keretében a védelemre, ellenőrzésre, vizsgálatra és végrehajtásra vonatkozó azon szabályok betartásának és érvényesítésének biztosítására vonatkozó kötelezettségüket, amelyek kapcsolódnak a finanszírozott intézkedésekhez vagy hatással vannak azok hatékonyságára, továbbá e célból betartsák a hatékony vizsgálati, nyomon követési, felügyeleti és végrehajtási rendszer működtetésére és fenntartására vonatkozó kötelezettségüket.

(7) A Bizottság és a tagállamok hatáskörüknek megfelelően gondoskodnak arról, hogy e rendelet célkitűzései a közösségi pénzügyi támogatás kezelése és ellenőrzése révén teljesüljenek.

III. CÍM
A VIZEKHEZ ÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ÁLTALÁNOS FELTÉTELEI

6. cikk
Halászati engedély

(1) Közösségi halászhajót az élő vízi erőforrások kiaknázására csak akkor lehet felhasználni, ha érvényes halászati engedéllyel rendelkezik.

(2) A közösségi halászhajók számára a halászati jogosítványokat a lobogó szerinti tagállam állítja ki és kezeli. Gondoskodik róla, hogy a halászati engedélyben szereplő adatok pontosak és a 2371/2002/EK rendelet 15. cikkében említett közösségi halászhajóflotta-nyilvántartásban szereplőkkel megegyezők legyenek.

(3) A lobogó szerinti tagállam ideiglenesen felfüggeszti azon hajó halászati engedélyét, amelyet az említett tagállam döntése értelmében ideiglenesen kivontak a forgalomból, és amelynek halászati jogosítványát az 1005/2008/EK rendelet 45. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban felfüggesztették.

(4) A lobogó szerinti tagállam véglegesen visszavonja azon hajó halászati engedélyét, amely a 2371/2002/EK rendelet 11. cikke (3) bekezdésében említett kapacitáskiigazító intézkedés hatálya alá tartozik, vagy amelynek halászati jogosítványát az 1005/2008/EK rendelet 45. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban visszavonták.

7. cikk
Halászati jogosítvány

(1) A Közösség vizein működő közösségi halászhajó halászati tevékenysége csak akkor engedélyezhető, ha érvényes, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai által kiállított halászati jogosítvánnyal rendelkezik. A Közösség vizein működő közösségi halászhajó különleges halászati tevékenysége csak akkor engedélyezhető, ha az érvényes halászati jogosítvány arra is szól, amennyiben a halászat vagy halászati övezet az alábbiak hatálya alá tartozik:

a) halászati erőkifejtési rendszer;

b) többéves terv;

c) védett tengeri terület;

d) a visszadobásokat fokozatosan csökkentő program;

e) kísérleti halászat;

f) a regionális halászati gazdálkodási szervezet hatáskörén kívül eső területeken fenékhalászati eszközökkel folytatott halászati tevékenységek;

g) a közösségi jogszabályokban megállapított egyéb esetek.

(2) Ha valamely tagállamban különleges nemzeti halászati engedélyezési rendszer működik, a Bizottság megkeresésére megküldi az engedélykérelmekben szereplő információk összefoglalóját és a halászati erőkifejtésre vonatkozó összesített számadatokat.

(3) Ha a lobogó szerinti tagállam a számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek egyes hajók közötti elosztására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket nemzeti halászati engedélyezési rendszer formájában fogadta el, a Bizottság megkeresésére tájékoztatást küld, hogy az adott halászati területen mely hajók rendelkeznek jogosítvánnyal halászati tevékenység folytatására.

(4) A halászati jogosítvány nem adható ki, ha az érintett hajó nem rendelkezik a 6. cikkel összhangban megszerzett halászati engedéllyel, vagy ha halászati engedélyét felfüggesztették vagy bevonták. A halászati jogosítvány automatikusan érvénytelenné válik, ha a hajó halászati engedélyét véglegesen bevonták. A halászati engedély ideiglenesen felfüggesztése esetén a halászati jogosítványt is fel kell függeszteni.

(5) A halászati jogosítványok és halászati engedélyek formátumát, valamint a kiállításukra vonatkozó eljárást a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

8. cikk
A halászeszközök jelölése

(1) A hajó parancsnoka betartja a hajók és halászeszközeik jelölésére és azonosítására vonatkozó feltételeket és korlátozásokat.

(2) A hajók és halászeszközeik jelölésére és azonosítására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell megállapítani.

9. cikk
Hajómegfigyelési rendszer

(1) A tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók tartózkodási helyétől független halászati tevékenységének és a vizeiken folytatott halászati tevékenységek hatékony nyomon követése érdekében műholdas hajómegfigyelési rendszert működtetnek. A tagállamok folyamatosan biztosítják ezen adatok pontosságának rendszeres ellenőrzését, és azonnal intézkednek, ha megállapítják, hogy az adatok pontatlanok.

(2) A 10 méter feletti teljes hosszal rendelkező halászhajók fedélzetére tökéletesen működőképes berendezést kell telepíteni, amely a pozíciójára vonatkozó adatokat rendszeres időpontokban továbbítva a hajómegfigyelési rendszeren keresztül automatikusan lehetővé teszi a hajó azonosítását és földrajzi helyzetének meghatározását. Azt is lehetővé kell tennie, hogy a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központja a halászhajót lekérdezze. E bekezdés 2012. január 1-jétől

alkalmazandó azokra a hajókra, amelyek teljes hossza több mint 10, de legfeljebb 15 méter.

(3) Ha a halászhajó egy másik tagállam vizein tartózkodik, a lobogó szerinti tagállam a hajónak a hajómegfigyelési rendszerben szereplő adatait a parti tagállamok halászati felügyelő központjába automatikusan elküldve bocsátja rendelkezésre. A hajómegfigyelési rendszer adatait annak a tagállamnak a megkeresésére is rendelkezésre kell bocsátani, amelynek kikötőjében a halászhajó a fogását várhatóan kirakodja, vagy amelynek vizein a halászhajó a halászati tevékenységét várhatóan folytatni fogja.

(4) Ha a közösségi halászhajó harmadik ország vizein vagy olyan nyílt tengeri területen folytat tevékenységet, ahol a halászati erőforrásokkal nemzetközi szervezet gazdálkodik, és ha e harmadik országgal kötött megállapodás vagy a nemzetközi szervezet alkalmazandó szabályai úgy rendelkeznek, a szóban forgó adatokat a harmadik ország vagy szervezet számára is elérhetővé kell tenni.

(5) A tagállamok a 199/2008/EK tanácsi rendelet[33]2. cikkének i) pontjában említett végfelhasználók rendelkezésére bocsátják a részletes és összesített adatokat azzal a céllal, hogy a rendelet 18. cikkében meghatározott tudományos elemzést támogassák.

(6) Mentességet kaphatnak a hajómegfigyelési rendszer felszerelésével kapcsolatos kötelezettség alól azok a közösségi hajók, amelyek teljes hossza legfeljebb 15 méter, ha:

a) kizárólag a lobogó szerinti tagállam felségvizein folytatnak tevékenységet, vagy

b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig 24 óránál hosszabb ideig soha nem tartózkodnak a tengeren.

(7) Harmadik országok közösségi vizeken tevékenységet folytató halászhajóinak fedélzetére tökéletesen működőképes berendezést kell telepíteni, amely a közösségi halászhajók parancsnokaihoz hasonlóan a pozíciójukra vonatkozó adatokat rendszeres időpontokban továbbítva a hajómegfigyelési rendszeren keresztül automatikusan lehetővé teszi a hajók azonosítását és földrajzi helyzetének meghatározását.

(8) A tagállamok halászati felügyelő központokat hoznak létre és üzemeltetnek, amelyek nyomon követik a halászati tevékenységeket és a halászati erőkifejtést. Egy adott tagállam halászati felügyelő központjai nyomon követik az állam lobogója alatt közlekedő halászhajókat, tekintet nélkül arra, hogy mely vizeken folytatnak tevékenységet, illetve mely kikötőben tartózkodnak, továbbá nyomon követik a szóban forgó tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken működő, más tagállamok lobogója alatt közlekedő azon közösségi halászhajókat és harmadik országbeli halászhajókat, amelyekre a hajómegfigyelési rendszer alkalmazandó.

---

[33] HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

(9) Minden lobogó szerinti tagállam kijelöli a halászati felügyelő központokért felelős illetékes hatóságait, és megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy a halászati felügyelő központjai megfelelő személyi feltételekkel rendelkezzenek és az automatikus adatfeldolgozást és az elektronikus adatátvitelt lehetővé tevő számítógépes hardverrel és szoftverrel fel legyenek szerelve. Rendszerhiba esetére a tagállamok gondoskodnak a biztonsági adatmentés és -helyreállítás rendjéről. A tagállamok működtethetnek közös halászati felügyelő központokat.

(10) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

10. cikk
Automatikus azonosító rendszer

(1) A 15 méter feletti teljes hosszal rendelkező halászhajókat fel kell szerelni a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által az 1974. évi SOLAS-egyezmény legfrissebb változatában az V. fejezet 19. szabályának 2.4.5. szakasza szerint meghatározott előírásoknak megfelelő automatikus azonosító rendszerrel, amelyet a hajók üzemben tartanak.

(2) A tagállamok az automatikus azonosító rendszer adatait az egyéb rendelkezésre álló adatokkal együtt a 102. és 103. cikk szerint használják fel keresztellenőrzéshez. E célból a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az automatikus azonosító rendszerből származó, a lobogójuk alatt közlekedő halászhajókra vonatkozó adatok nemzeti halászati ellenőrző hatóságaik rendelkezésére álljanak. A tagállamok folyamatosan biztosítják ezen adatok pontosságának nyomon követését, és haladéktalanul intézkednek, ha megállapítják, hogy az adatok pontatlanok.

11. cikk
Hajófelderítési rendszer

(1) A tagállamok hajófelderítési rendszert alkalmaznak, amely lehetővé teszi a számukra, hogy az adott területen jelen lévő halászhajók kiértékelése érdekében a műholdról vagy azzal egyenértékű rendszerekből a földre küldött távérzékeléses képekből nyert pozíciókat a hajómegfigyelési rendszerrel vagy az automatikus azonosító rendszerrel vett adatokkal összehasonlítsák. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a halászati felügyelő központok rendelkezzenek a hajófelderítési rendszer alkalmazásához szükséges technikai feltételekkel.

(2) A Bizottság előírhatja, hogy valamely tagállam egy adott halászati területen és egy adott időpontban hajófelderítési rendszert alkalmazzon.

12. cikk
Adatok továbbítása felügyeleti műveletek céljából

A hajómegfigyelési rendszerből, az automatikus azonosító rendszerből és a hajófelderítési rendszerből származó, e rendelet keretében összegyűjtött adatokat a tengeri közlekedés biztonsága és védelme, a határellenőrzés, a tengeri környezet védelme és az általános

jogalkalmazás céljából továbbíthatók a Bizottság ügynökségeihez és a tagállamok felügyeleti műveletekkel foglalkozó egyéb hatóságaihoz.

13. cikk
Új technológiák

(1) A Szerződés 37. cikke alapján a Tanács dönthet az elektronikus nyomon követő berendezések és nyomon követhetőségi eszközök, így például a genetikai elemzés és az igazságügyi ellenőrzés kötelező alkalmazásáról. Az alkalmazandó technológia értékelése érdekében a tagállamok a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel együttműködve a nyomon követhetőségi eszközökkel, mint például a genetikai elemzéssel 2013. június 1-jéig kísérleti projekteket hajtanak végre.

(2) A Szerződés 37. cikke alapján a Tanács dönt egyéb új halászati ellenőrzési technológiák bevezetéséről, ha ezekről a technológiákról kiderül, hogy költséghatékony módon javítják a közös halászati politika szabályainak betartását.

IV. CÍM
A HALÁSZAT NYOMON KÖVETÉSE

I. fejezet
A halászati lehetőségek felhasználásának nyomon követése

1. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

14. cikk
Hajónapló

(1) A különös szabályok sérelme nélkül, a 10 méter feletti teljes hosszal rendelkező közösségi halászhajók parancsnoka a műveletekről hajónaplót vezet, amelyben fajonként külön feltüntet minden, 15 kg élőtömeg–egyenérték felett kifogott és fedélzeten tartott mennyiséget, a fogás napját és a fogás helye szerinti földrajzi területet, megjelölve azt az alterületet és körzetet vagy alkörzetet vagy adott esetben azt a statisztikai négyszöget, amelyben a közösségi jogszabályok szerint fogási korlátozás van érvényben, illetve a felhasznált eszközök típusát. A hajónaplóban a tengerbe visszadobott halak mennyiségét fajonként is rögzíteni kell. A hajónaplóban rögzített adatok pontosságáért a parancsnok felel.

(2) A halászati erőkifejtési rendszer hatálya alá tartozó halászatokban a közösségi halászhajók parancsnokai az adott területen eltöltött időre vonatkozóan a hajónaplókban rögzítik és nyilvántartják a következőket:

a) Vontatott halászeszközökre vonatkozóan:

i. kikötőbe történő belépés és onnan történő kilépés;

ii. az olyan tengeri területekre történő minden belépés és onnan történő kilépés, amelyek tekintetében a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférésekre különös szabályok vonatkoznak;

iii. a területről történő kilépéskor vagy a területen található kikötőbe történő belépéskor a fedélzeten tartott fogás fajonkénti élőtömeg-kilogrammban.

b) Rögzített halászeszközökre vonatkozóan:

i. kikötőbe történő belépés és onnan történő kilépés;

ii. az olyan tengeri területekre történő minden belépés és onnan történő kilépés, amelyek tekintetében a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférésekre különös szabályok vonatkoznak;

iii. a rögzített halászeszközök területen történő kihelyezésének vagy újbóli kihelyezésének napja és időpontja;

iv. a rögzített halászeszközökkel végzett halászati műveletek befejezésének napja és időpontja;

v. a területről történő kilépéskor vagy a területen található kikötőbe történő belépéskor a fedélzeten tartott fogás fajonkénti élőtömeg-kilogrammban.

(3) A hajónaplóban a fedélzeten tartott hal hajónaplóban rögzített kilogrammonkénti mennyiségének megengedett hibahatára 5 %.

(4) A közösségi halászhajók parancsnokai a tárolt vagy feldolgozott hal tömegének élőtömegre történő átváltásánál a 111. cikkben említett eljárással összhangban megállapított átváltási arányt alkalmazzák.

(5) A harmadik országok közösségi vizeken tevékenységet folytató halászhajóinak parancsnokai az e cikkben említett információkat a közösségi halászhajók parancsnokaival azonos módon rögzítik.

(6) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

15. cikk
A hajónapló adatainak elektronikus rögzítése és továbbítása

(1) A 10 méter feletti teljes hosszal rendelkező közösségi halászhajók parancsnoka a halászati hajónapló információit elektronikus eszközökkel rögzíti, és azokat naponta legalább egyszer elektronikus úton megküldi a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(2) Az (1) bekezdés 2011. július 1-jétől alkalmazandó azokra a közösségi halászhajókra, amelyek teljes hossza több mint 15, de legfeljebb 24 méter, 2012. január 1-jétől pedig azokra a közösségi halászhajókra, amelyek teljes hossza több mint 10, de legfeljebb 15 méter. Az (1) bekezdés alól mentességet kaphatnak azok a közösségi hajók, amelyek teljes hossza legfeljebb 15 méter, ha:

a) kizárólag a lobogó szerinti tagállam felségvizein folytatnak tevékenységet, vagy

b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig 24 óránál hosszabb ideig soha nem tartózkodnak a tengeren.

16. cikk
A hajónaplóval összefüggő előírások alól mentesülő hajók

(1) Mintavételezés útján valamennyi tagállam nyomon követi a 14. cikkben meghatározott előírások alól mentesülő halászhajók tevékenységét annak biztosítására, hogy a közös halászati politika szabályait e hajók is betartsák.

(2) E célból a 111. cikkben említett eljárással összhangban minden tagállam meghatározza a Bizottság által elfogadott módszertanra épülő mintavételi tervet, és azt minden évben legkésőbb január 31-ig benyújtja a Bizottságnak feltüntetve a terv meghatározásához alkalmazott módszert. A mintavételi terveket minél kevesebbszer szabad módosítani és a régiókon belül egységesnek kell lenniük.

17. cikk
Előzetes értesítés

(1) A többéves tervek különös rendelkezéseinek sérelme nélkül – kivéve, ha az illetékes hatóságok a korábbi beérkezésre az engedélyt megadták – a közösségi halászhajók parancsnokai vagy képviselőik a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább 4 órával értesítik a következő információkról azon tagállam illetékes hatóságait, amelynek kikötőjét vagy kirakodóhelyeit használni kívánják:

a) a hajó azonosító jele;

b) a rendeletetés szerinti kijelölt kikötő neve, valamint a kikötés célja, mint például kirakodás, átrakodás, fedélzeti feldolgozás és szolgáltatások igénybevétele;

c) halászati jogosítvány vagy adott esetben halászati műveletek támogatására vagy halászati termékek átrakodására szóló jogosítvány;

d) a halászati út időpontja, és az hogy a fogást mely területen ejtették;

e) a kikötőbe érkezés becsült ideje,

f) fajonként a fedélzeten tartott mennyiségek, beleértve azt is, ha nem volt fogás;

g) a kirakandó vagy átrakandó mennyiségek fajonként.

(2) A közösségi halászhajó parancsnoka vagy az a képviselője, aki a 15. cikk szerint a hajónaplóban elektronikus eszközökkel rögzíti az információkat, az (1) bekezdésben említett előzetes értesítést elektronikus úton küldi el a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának. A 14. cikkben említett, hajónaplóra vonatkozó információk és az e cikk (1) bekezdésében említett előzetes értesítés egyetlen üzenetben is

elküldhető, ha az a szükséges információkat minden egyes tételre vonatkozóan tartalmazza.

(3) Ha egy közösségi halászhajó a lobogó szerinti tagállamon kívüli tagállam kikötőjébe szándékozik belépni és az (1) bekezdésben említett előzetes értesítést elektronikus úton elküldte, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai a kézhezvételt követően az (1) bekezdésben említett előzetes értesítést elektronikus úton haladéktalanul továbbítják a parti tagállam illetékes hatóságainak.

(4) A Bizottság a 111. cikkben említett eljárással összhangban korlátozott és megújítható időszakra mentesítheti a harmadik országok halászhajóinak egyes kategóriáit az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség alól, vagy rendelkezhet más értesítési időtartamról, figyelembe véve többek között a halászati termékek típusát, valamint a halászterületek, kirakodóhelyek és a szóban forgó hajók lajstromozási kikötői közötti távolságot.

18. cikk
Átrakodás

A Közösség vizein tilos a tengeri átrakodás, az csak a tagállamok erre a célra kijelölt kikötőiben engedéllyel és az e rendeletben meghatározott feltételek mellett végezhető.

19. cikk
Átrakodási nyilatkozat

(1) Az átrakodó és az átvevő hajó parancsnoka vagy képviselője mielőbb, de legkésőbb az átrakodás után 24 órán belül átrakodási nyilatkozat tesz

a) a lobogó szerinti tagállamának és

b) ha az átrakodás egy másik tagállam kikötőjében történt, akkor az érintett kikötő szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(2) Az átrakodási nyilatkozatot lehetőség szerint elektronikus úton kell benyújtani. Elektronikus nyilatkozattétel esetén az átrakodási nyilatkozatot kizárólag a lobogó szerinti tagállamnak kell benyújtani, abban az esetben is, ha az átrakodásra egy másik tagállam kikötőjében kerül sor. A lobogó szerinti tagállam a kézhezvételt követően az átrakodási nyilatkozatot haladéktalanul továbbítja az érintett tagállam kikötőjébe.

(3) Az átrakodási nyilatkozatban fajonként kell feltüntetni a halászati termékek átrakodott mennyiségét, az egyes fogások napját és időpontját, az érintett hajók nevét és az átrakodási és a rendeltetési kikötőt. A nyilatkozatok pontosságáért a két érintett hajó parancsnoka felel.

(4) A Bizottság a 111. cikkben említett eljárással összhangban korlátozott és megújítható időszakra mentesítheti a harmadik országok halászhajóinak egyes kategóriáit az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség alól, vagy rendelkezhet más értesítési időtartamról, figyelembe véve többek között a halászati termékek típusát, valamint a

halászterületek, kirakodóhelyek és a szóban forgó hajók lajstromozási kikötői közötti távolságot.

(5) Az átrakodási eljárásokat és formákat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell megállapítani.

20. cikk
Kirakodási és átrakodási engedély

(1) A közösségi halászhajók a kirakodási vagy átrakodási engedélyt csak akkor kaphatják meg, ha a 17. cikkben említett információkat teljes körűen megadták.

(2) A kirakodás nem kezdhető meg, amíg azt az érintett tagállam illetékes hatóságai nem engedélyezték.

(3) A kikötői kirakodási vagy átrakodási műveletek engedélyezésének feltétele az (1) bekezdés előírása szerint benyújtott információk teljességének ellenőrzése, adott esetben pedig a vizsgálat befejezése.

(4) A kirakodási engedély megadásakor az illetékes hatóságok egyedi kirakodási számot rendelnek a kirakodási művelethez, és arról tájékoztatják a hajó parancsnokát. Ha a kirakodás félbeszakad, a kirakodás folytatásához is engedélyt kell kérni.

21. cikk
Kirakodási nyilatkozat

(1) A parancsnok felel a kirakodási nyilatkozat pontosságáért, amelyben a 14. cikkben előírtak szerint fajonként fel kell tüntetni legalább a kirakodott mennyiségeket, illetve a fogás helye szerinti területet és a fogás időpontját.

(2) A többéves tervekben foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, a 10 méter feletti teljes hosszal rendelkező közösségi halászhajók parancsnoka vagy annak képviselője a kirakodási nyilatkozat adatait a kirakodás befejezését követő 2 órán belül elektronikus úton elküldi a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(3) Ha egy közösségi halászhajó a fogását a lobogó szerinti tagállamon kívüli tagállam kikötőjében rakodja ki, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai a kézhezvételt követően a kirakodási nyilatkozatot elektronikus úton haladéktalanul továbbítják a fogás kirakodási helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(4) A (2) bekezdés 2011. július 1-jétől alkalmazandó azokra a közösségi halászhajókra, amelyek teljes hossza több mint 15, de legfeljebb 24 méter, 2012. január 1-jétől pedig azokra a közösségi halászhajókra, amelyek teljes hossza több mint 10, de legfeljebb 15 méter. A (2) bekezdés alkalmazása alól mentességet kaphatnak azok a közösségi hajók, amelyek teljes hossza legfeljebb 15 méter, ha:

a) kizárólag a lobogó szerinti tagállam felségvizein folytatnak tevékenységet, vagy

b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig 24 óránál hosszabb ideig soha nem tartózkodnak a tengeren.

(5) A (2) bekezdésben rögzített előírás alól mentesített hajók esetében a parancsnok vagy képviselője kirakodáskor kirakodási nyilatkozatot tesz és azt mielőbb, de legkésőbb a kirakodást követő 24 órán belül benyújtja a kirakodás helye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz.

(6) A kirakodásra vonatkozó nyilatkozattételi eljárásokat és formanyomtatványokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell megállapítani.

22. cikk
A kirakodási nyilatkozattétellel kapcsolatos előírások alól mentesülő hajók

(1) Mintavételezés útján valamennyi tagállam nyomon követi a 21. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott kirakodási nyilatkozattételi előírások alól mentesülő halászhajók tevékenységét annak biztosítására, hogy a közös halászati politika szabályait e hajók is betartsák.

(2) E célból a 111. cikkben említett eljárással összhangban minden tagállam meghatározza a Bizottság által elfogadott módszertanra épülő mintavételi tervet és azt minden évben legkésőbb január 31-ig benyújtja a Bizottságnak feltüntetve a terv meghatározásához alkalmazott módszert. A mintavételi terveket minél kevesebbszer szabad módosítani és a régiókon belül egységesnek kell lenniük.

2. SZAKASZ
NYILVÁNTARTÁS ÉS A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI ADATCSERE

23. cikk
A fogások és a halászati erőkifejtés nyilvántartása

(1) A tagállamok az e fejezetben említett halászati lehetőségekkel összefüggő adatokat fogási mennyiségekben és halászati erőkifejtésben is megadva tartják nyilván, és az adatok első példányát három évig vagy a nemzeti szabályozásokkal összhangban annál tovább megőrzik.

(2) A tagállamok minden hónap 15. napjáig számítógépes adatátvitel útján értesítik a Bizottságot vagy az általa kijelölt szervet arról, hogy az (1) bekezdésben említett, az előző hónapban rögzített adatok közül melyeket frissítették.

(3) A közösségi halászhajók által kvóta hatálya alá tartozó állományból vagy állománycsoportból halászott valamennyi fogást a kirakodás helyétől függetlenül le kell vonni a lobogó szerinti tagállamnak az adott állományra vagy állománycsoportra meghatározott kvótájából.

24. cikk
Adatcsere

(1) A 23. cikk sérelme nélkül a kirakodás helye szerinti tagállamok a másik tagállam kérésére elektronikus formában rendelkezésre bocsátják a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó kikötőkben vagy vizeken a kérelmező tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók halászati termékek kirakodásával, értékesítésével, átrakodásával vagy szállításával kapcsolatos adatait.

(2) Az adatoknak tartalmazzák legalább a kérdéses hajó nevét és külső azonosító jelét, állományonként vagy állománycsoportonként a hajó által kirakodott, értékesített vagy átrakodott hal mennyiségét, illetve a kirakodás, értékesítés, átrakodás vagy szállítás napját és helyét. Az érintett tagállamok között eltérő megállapodás hiányában ezt a tájékoztatást a tagállam kérését követő naptól számított négy munkanapon belül kell elküldeni.

(3) A kirakodás, értékesítés, átrakodás vagy szállítás helye szerinti tagállam ezeket az adatokat a hajó lobogója szerinti tagállamnak történő továbbításával egyidejűleg kérésre a Bizottságnak is elküldi elektronikus úton.

25. cikk
A halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok

(1) Minden tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot, ha megállapítja, hogy:

a) a lobogója alatt közlekedő halászhajók által kvóta hatálya alá tartozó állományból vagy állománycsoportból halászott fogások a kvóta 80 %-át kimerítették, vagy

b) egy adott halászati területre vonatkozó és a lobogója alatt közlekedő minden halászhajóra vagy azok egy részére alkalmazandó maximális halászati erőkifejtés mértékének 80 %-át elérték.

(2) Az adott tagállam ilyen esetben a Bizottság kérésére a 23. cikkben előírtaknál részletesebben és sűrűbben tájékoztatja a Bizottságot.

3. SZAKASZ
HALÁSZATI TILALOM

26. cikk
A tagállamok által elrendelt halászati tilalom

(1) Minden tagállam meghatározza azt az időpontot, amelytől:

a) a lobogója alatt közlekedő halászhajók fogásaival a kvóta hatálya alá tartozó állomány vagy állománycsoport kvótájának 80 %-a kimerültnek tekintendő;

b) egy adott halászterületre vonatkozó és a lobogója alatt közlekedő minden halászhajóra vagy azok egy részére alkalmazandó maximális halászati erőkifejtés mértéke elértnek tekintendő.

(2) Az (1) bekezdésben említett időponttól az érintett tagállam megtiltja a lobogója alatt közlekedő hajók számára az említett állomány vagy állománycsoport halászatát, valamint hogy az adott időpont után kifogott halat a fedélzeten tárolják, átrakodják, illetve kirakodják, továbbá megállapít egy időpontot, ameddig az átrakodás és kirakodás, illetve a fogásra vonatkozó zárónyilatkozatok megtétele megengedett.

(3) A (2) bekezdésben említett határozatot az érintett tagállam kihirdeti, és arról a Bizottságot és a többi tagállamot haladéktalanul tájékoztatja. A határozatot közzé kell tenni az *Európai Unió hivatalos Lapjában* (C sorozat). A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az érintett tagállam által nyilvánosságra hozott határozat időpontjából az érintett tagállamok lobogója alatt a vizeiken vagy a területükön közlekedő hajók az érintett halakat ne tárolják a fedélzetükön, ne rakodják ki, ne tartsák ketrecekben vagy ne rakodják át.

(4) Az e cikknek megfelelően kapott értesítéseket a Bizottság elektronikusan hozzáférhetővé teszi a tagállamok számára.

27. cikk
A Bizottság által elrendelt halászati tilalom

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy a halászati lehetőségekre vonatkozó havi adatközlési kötelezettségének valamely tagállam a 23. cikk (2) bekezdésében előírtak szerint nem tett eleget, meghatározhatja azt az időpontot, amelytől az adott tagállam halászati lehetőségeinek 80 %-át kimerítettnek kell tekinteni, és becsléssel meghatározhatja azt az időpontot is, amelytől a halászati lehetőségeket kimerítettnek kell tekinteni.

(2) Ha a 26. cikk szerinti információk vagy a saját kezdeményezése alapján a Bizottság megállapítja, hogy a Közösség vagy valamely tagállam rendelkezésére álló halászati lehetőségek kimerültek, arról tájékoztatja az érintett tagállamot, és az érintett területre, halászeszközre, állományra, állománycsoportra vagy a konkrét halászati tevékenységekben érintett flottára vonatkozóan a halászati tevékenységeket megtiltja.

28. cikk
Korrekciós intézkedések

(1) A következő bekezdéseket kell alkalmazni akkor, ha a Bizottság valamely tagállam vagy a tagállamok egy csoportja vagy a Közösség számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek állítólagos kimerítése miatt leállította a halászatot, de kiderül, hogy a tagállam valójában nem merítette ki halászati lehetőségeit.

(2) Ha valamely tagállamnak a kvóta kimerítése előtt megtiltott halászattal elszenvedett kára még nem szűnt meg, intézkedéseket kell elfogadni azzal a céllal, hogy az okozott sérelmet a 111. cikkben említett eljárással összhangban megfelelő módon orvosolják. Ezek az intézkedések levonásokat is jelenthetnek a túlzott mértékű halászatot folytató tagállamok halászati lehetőségéből, az így levont mennyiségeket pedig megfelelő módon el kell osztani azok között a tagállamok között, amelyek halászati tevékenységét a kvótájuk kimerítése előtt állították le.

(3) A levonásnál, azt követően pedig az elosztásnál kiemelt figyelemmel kell lenni azokra a fajokra és körzetekre, amelyekre a halászati lehetőséget meghatározták, de a levonásra vagy az elosztásra a sérelem bekövetkezésének évében vagy az utána következő évben vagy években is sor kerülhet.

(4) Az e cikk alkalmazására, különösen pedig az érintett mennyiségek meghatározására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. fejezet
A flottairányítás nyomon követése

1. SZAKASZ
HALÁSZATI KAPACITÁS

29. cikk
Halászati kapacitás

(1) A tagállamok a szükséges ellenőrzések elvégzésével felelnek azért, hogy a tagállamok által kiállított, meghatározott BT- és kW-értékekre szóló halászati jogosítványoknak megfelelő teljes kapacitás semmikor ne haladja meg az adott tagállamra az alábbiakkal összhangban megállapított maximális kapacitási szintet:

a) a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 13. cikke, és

b) a 2004. március 30-i 639/2004/EK tanácsi rendelet[34], és

c) a 2003. augusztus 12-i 1438/2003/EK bizottsági rendelet, és[35]

d) a 2004. december 9-i 2104/2004/EK bizottsági rendelet[36].

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni, különösen az alábbiak tekintetében:

a) halászhajók lajstromozása;

b) halászhajók teljesítményének ellenőrzése;

c) halászhajók űrtartalmának ellenőrzése;

d) a halászeszközök típusának, számának és jellemzőinek ellenőrzése.

---

34 HL L 102., 2004.4.7., 9. o.
35 HL L 204., 2003.8.13., 21. o.
36 HL L 365., 2004.12.10., 19. o.

(3) A tagállamok a 110. cikkben említett jelentés részeként a (2) bekezdésben említett ellenőrzés elvégzéséért felelős szervek nevével és címével együtt tájékoztatják a Bizottságot az alkalmazott ellenőrzési módszerekről.

2. SZAKASZ: MOTORTELJESÍTMÉNY

30. cikk
A motorteljesítmény nyomon követése

(1) Csak olyan motorral felszerelt halászhajóval lehet halászni, amelynek teljesítménye nem haladja meg a motor bizonyítványában szereplő értéket.

(2) Tilos a motort házilag annak érdekében átalakítani, hogy a teljesítménye meghaladja a motor bizonyítványában szereplő legnagyobb teljesítményt.

(3) Tilos olyan új vagy cseremotort használni, amelyet az érintett tagállam hivatalosan nem hagyott jóvá.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a motor a hitelesített teljesítményt ne lépje túl. A tagállamok a 110. cikkben említett jelentés részeként tájékoztatják a Bizottságot, hogy a motor teljesítménytúllépésének megakadályozása érdekében milyen ellenőrzési intézkedéseket hoztak.

31. cikk
A motorteljesítmény hitelesítése

(1) A tagállamok hatóságaival hivatalosan tanúsítják, hogy az új, a csere- és a műszakilag átalakított motor nem képes a motor bizonyítványában szereplőnél nagyobb teljesítményt leadni. A tanúsítvány csak akkor adható ki, ha a motor nem képes a megjelöltnél nagyobb teljesítmény leadására.

(2) A tagállamok hatóságai a motorteljesítmény hitelesítését átadhatják hajóosztályozó társaságoknak, járműmotor-gyártóknak vagy más piaci szereplőknek, akik a motorteljesítmény műszaki vizsgálatához szükséges szakértelemmel rendelkeznek. Ezek a hajóosztályozó társaságok, gyártók vagy egyéb piaci szereplők csak akkor hitelesíthetik, hogy a motor a hivatalosan megjelölt teljesítményt nem tudja túllépni, ha a motor teljesítményét lehetetlen a hitelesített teljesítmény fölé emelni.

32. cikk
A motorteljesítmény keresztellenőrzése

(1) A tagállamok az adatok keresztellenőrzésével győződnek meg arról, hogy a motorteljesítmény megfelel-e mindazoknak az információknak, amelyek a hajó műszaki jellemzőiről a közigazgatás rendelkezésére állnak. Különösen az alábbi helyeken található információkat ellenőrzik:

a) hajómegfigyelési rendszer nyilvántartásai;

b) hajónapló;

c) a 73/78 MARPOL-egyezmény V. mellékletének rendelkezéseivel összhangban a motorra a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (EIAPP) szerint kiállított tanúsítvány;

d) a 94/57/EK irányelv értelmében valamely elismert hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezet által kiállított osztályozási bizonyítvány;

e) futópróba-igazolás;

f) közösségi halászhajóflotta-nyilvántartás és

g) a hajó teljesítményéről vagy bármely azzal kapcsolatos műszaki jellemzőjéről bármilyen lényeges információval szolgáló egyéb dokumentum.

(2) Ha arra utaló jelek vannak, hogy egy halászhajó motorjának teljesítménye meghaladja a halászati engedélyében szereplő értéket, a tagállamok elvégzik a motor teljesítményének fizikai ellenőrzését.

III. fejezet
A többéves tervek figyelemmel kísérése

33. cikk
Kikötői átrakodás

A többéves terv hatálya alá tartozó halászterületeken halászati tevékenységeket folytató közösségi halászhajók a fedélzetükön lévő fogást csak akkor tehetik át másik hajóra vagy járműre, ha a fogást előtte kirakodták azzal a céllal, hogy azt nyilvános árverési központban vagy egyéb, a tagállamok által arra felhatalmazott szervvel leméressék.

34. cikk
Kijelölt kikötők

(1) A többéves terv elfogadásakor a Tanács dönthet a többéves terv hatálya alá tartozó fajok élőtömegére alkalmazandó mennyiségi küszöbről is, amely felett a hajóknak a fogást egy kijelölt kikötőben ki kell rakodniuk.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett mennyiségi küszöbnél nagyobb mennyiség kirakodására van szükség, a közösségi halászhajó parancsnoka gondoskodik arról, hogy a kirakodás csak a Közösség valamelyik kijelölt kikötőjében történjen. Ha a többéves terv alkalmazására regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében kerül sor, a kirakodás az adott szervezet szerződő félének kikötőjében is történhet.

(3) Minden tagállam kijelöli azokat a kikötőket, amelyekben a (2) bekezdésben említett kirakodásokra sor kerül.

(4) A kijelöléshez a kikötőnek a következő feltételeket kell teljesítenie:

a) korlátozott kirakodási idő;

b) korlátozott kirakodási hely;

c) kirakodási időben és minden kirakodási helyen teljes körű vizsgálat;

d) a többéves terv hatálya alá tartozó fajok átlagos kirakodási mennyiségének az adott kikötőben kirakodott teljes mennyiség tömegének legalább 5 %-át kell kitennie. Az átlag számításánál a legutolsó három évet kell referencia-időszaknak venni.

35. cikk
A regenerálandó fajok elkülönítése

(1) Tilos a közösségi halászhajók fedélzetén a többéves tervek hatálya alá tartozó fajokból bármilyen mennyiséget ládákban más halászati termékkel együtt tárolni.

(2) A többéves terv hatálya alatt álló fajokat tartalmazó ládákat szakszerűen, a többéves terv hatálya alá tartozó faj FAO-kódját feltüntető címkével kell megjelölni és azokat a rakodótérben a többi ládától elkülönítve kell tartani.

36. cikk
Nemzeti ellenőrzési cselekvési programok

(1) A tagállamok a többéves tervekre alkalmazandó nemzeti ellenőrzési cselekvési programokat határoznak meg.

(2) A tagállamok az I. melléklettel összhangban konkrét vizsgálati referenciaértékeket határoznak meg. A referenciaértékeket az elért eredmények elemzésének elvégzése után rendszeresen felül kell vizsgálni. A vizsgálati referenciaértékeket az I. mellékletben meghatározott célértékek eléréséig fokozatosan alakítani kell.

IV. fejezet
A technikai intézkedések nyomon követése

1. SZAKASZ
HALÁSZESZKÖZÖK HASZNÁLATA

37. cikk
Halászeszközök

(1) A halászat során felhasznált halászeszközöknek meg kell felelniük a közös halászati politika szabályaiban a halászatra meghatározott műszaki jellemzőknek.

(2) Ha a halászat számára a fedélzeten kettőnél több eszköz tartása megengedett, a nem használt eszközt a következő feltételekkel összhangban úgy kell elrendezni, hogy azt ne lehessen könnyen használatba venni:

a) a hálókat, nehezékeket és hasonló halászeszközöket külön kell választani a vonó- és vontatóhuzaloktól és kötelektől;

b) a fedélzeten vagy afölött található hálókat biztonságosan rögzíteni kell, és

c) a horogsorokat az alsó fedélzeten kell elhelyezni.

38. cikk
A fogás összetétele

(1) Amennyiben valamely közösségi halászhajón lévő fogást ugyanazon út során eltérő szembőségű hálókkal fogták ki, akkor a fajösszetételt minden egyes, eltérő körülmények között történt fogás tekintetében külön kell kiszámítani. E célból minden, a korábban alkalmazott szembőséggel kapcsolatos változtatást, valamint a változtatás időpontjában a hajón lévő fogásösszetételt fel kell jegyezni a hajónaplóba és a kirakodási nyilatkozatba.

(3) Különleges esetekben a 111. cikkben említett eljárással összhangban részletes szabályokat kell elfogadni a hajó fedélzetén tartandó, a fajokra és a feldolgozott termékekre vonatkozó elhelyezési tervről, amely megjelöli, hogy ezeket hol helyezték el a rakodótérben.

2. SZAKASZ
A VÉDETT TENGERI TERÜLETEK FIGYELEMMEL KÍSÉRÉSE

39. cikk
Hajómegfigyelési rendszer

(1) Védett tengeri területek meghatározásánál a földrajzi sokszöget meghatározó pontokat és a megfelelő loxodromákat, illetve a hajó pozícióit az alkalmazandó előírásokkal összhangban kell mérni.

(2) Azokban a halászati övezetekben, amelyekben védett tengeri területet határoztak meg, a közösségi halászhajók halászati tevékenységeit a parti állam halászati felügyelő központja követi nyomon, amely rendelkezik a védett tengeri területen a járművek belépését, áthaladását és kilépését észlelő és rögzítő rendszerrel.

(3) A parti állam halászati felügyelő központja rendelkezik olyan riasztóberendezéssel, amely képes automatikusan észlelni a védett tengeri területre belépő hajókat. A hajó fedélzetén is kell lennie riasztóberendezésnek, hogy a hajó parancsnokát riassza, ha éppen a védett tengeri területre készül belépni.

(4) A tagállamok riadójelet adnak, ha a hajó a védendő területeket övező biztonsági ellenőrző zónába belép.

(5) A 2003. december 18-i 2244/2003/EK bizottsági rendelet 8. cikkének (2) bekezdésétől eltérve az adatokat legalább 15 percenként kell továbbítani, amikor a hajó a biztonsági ellenőrző zónába belép, és az adatküldésnek valós időben kell történnie, amikor a hajó a védett tengeri területre belép.

40. cikk
Áthaladás védett tengeri területen

(1) Védett tengeri területen az áthaladás minden halászhajó számára a következő feltételekkel engedélyezett:

a) áthaladás közben minden halászeszközt rögzítettek és kellően elhelyeztek; és

b) áthaladás közben a sebesség legalább 6 csomó.

(2) A védett tengeri területen áthaladni szándékozó közösségi halászhajók parancsnokai áthaladási jelentés formájában a következő adatokat közlik a lobogó szerinti tagállam hatóságaival és a parti tagállammal:

a) a hajó neve, külső azonosító jele, rádióhívójele és a hajó parancsnokának neve;

b) a közleményben megnevezett hajó földrajzi helyzetének koordinátái;

c) minden védett tengeri területre történő belépés napja és időpontja, és

d) minden védett tengeri területről történő kilépés napja és időpontja.

3. SZAKASZ
A VISSZADOBÁSOK CSÖKKENTÉSÉNEK NYOMON KÖVETÉSE

41. cikk
A visszadobások nyilvántartása

(1) 15 kg élőtömeg-egyenérték felett a halászhajó parancsnoka minden visszadobott mennyiséget rögzít, és ezt az információt – adott esetben elektronikus úton – haladéktalanul közli az illetékes hatóságaival.

(2) A tagállamok a visszadobásokat fokozatosan csökkentő program keretében létrehoznak egy külön rendszert a lobogójuk alatt közlekedő, halászati jogosítvánnyal rendelkező halászhajók nyomon követésére.

42. cikk
Hajónaplók ellenőrzése

A hajómegfigyelési rendszerrel felszerelt hajók esetében a tagállamok a hajómegfigyelési rendszer adatainak és – ha vannak – a megfigyelőktől származó adatok felhasználásával rendszeresen ellenőrzik, hogy a halászati felügyelő központ által kapott információk megfelelnek-e a hajónaplóban rögzített tevékenységeknek. A keresztellenőrzéseket számítógéppel olvasható formában rögzíteni kell, amelyet három évig meg kell őrizni.

4. SZAKASZ
AZONNALI HATÁLYÚ HALÁSZATI TILALOM

43. cikk
Általános rendelkezések

(1) A járulékos fogási határértékszint elérésekor az érintett területre e szakasz rendelkezéseivel összhangban ideiglenes halászati tilalmat kell bevezetni. Az azonnali hatályú tilalmat 10 napnál nem hosszabb határozott időre kell megállapítani.

(2) A járulékos fogási határértékszintet az összfogásban szereplő egyes fajok élőtömegének százalékában, ha pedig az azonnali hatályú tilalom bevezetésének célja valamely faj ivadékainak védelme, akkor az adott faj ivadékainak számát az ugyanabba a fajba tartozó kifogott egyedek teljes számának százalékában kell kiszámítani.

44. cikk
A tagállamok által elrendelt azonnali hatályú tilalom

(1) Ha a parti tagállam halászati járőrhajója, illetve egy közös alkalmazási terv keretében közös műveletben részt vevő halászati járőrhajó észleli, hogy elérték a járulékos fogási határértékszintet, a szóban forgó hajó haladéktalanul tájékoztatja a parti tagállam illetékes hatóságait.

(2) Ha a járulékos fogások mennyisége bármely fogásban meghaladja a járulékos fogási határértékszintet, a halászat folytatása előtt a halászhajó az előző fogás helyéhez képest legalább öt tengeri mérfölddel áthelyezi halászterületét, és erről haladéktalanul tájékoztatja a parti tagállam illetékes hatóságait. Ha a járulékos fogási határértékszint túllépésének eredményeként a halászterületet legalább három halászhajónak el kellett hagynia, az e hajóktól kapott információkat a parti tagállam felhasználja az azonnali hatályú tilalom elrendelésénél.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdéssel összhangban kapott információ alapján a parti tagállam az érintett területre vonatkozóan határoz az azonnali hatályú halászati tilalom bevezetéséről. Haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, valamint minden olyan tagállamot és harmadik országot, amelyek hajói az érintett területen jogosultak tevékenység folytatására, hogy azonnali hatályú tilalmat rendelt el. Ilyen területen a halászati tevékenység folytatása az azonnali hatályú tilalmat elrendelő határozatban meghatározottak szerint tilos.

45. cikk
A Bizottság által elrendelt azonnali hatályú tilalom

(1) Ha a kapott információ alapján kiderül, hogy a járulékos fogási határértékszintet elérték, a Bizottság az adott terület tekintetében határozhat azonnali hatályú halászati tilalom bevezetéséről, amennyiben a parti tagállam azt nem rendelte el.

(2) A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja azokat a tagállamokat és harmadik országokat, amelyek hajói a területen tevékenységet folytatnak, és a hivatalos honlapján haladéktalanul elérhetővé teszi az ideiglenes tilalom hatálya alá tartozó terület koordinátáit feltüntető térképet, amelyben megjelöli a tilalom időtartamát és a tilalom hatálya alá tartozó területen folytatott halászatra irányadó feltételeket.

46. cikk

A halászat újbóli engedélyezése az ideiglenes tilalom hatálya alá tartozó területen

(1) A kijelölt terület tekintetében a halászati tilalom bevezetése után legalább 60 óra elteltével a parti tagállam vizsgálószerveinek ellenőrzésével a járulékos fogás szintjének ellenőrzése érdekében néhány hajó, tudományos megfigyelővel a fedélzetén, próbafogásokat végez.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett műveletek a járulékos fogási határértékszint 60 %-át nem haladják meg, az elrendelő parti tagállam feloldja az azonnali hatályú tilalmat. A parti tagállam tájékoztatja a Bizottságot, minden olyan tagállamot és harmadik országot, amelyek hajói az adott körzetben jogosultak tevékenységet folytatni, hogy az azonnali hatályú tilalmat feloldotta.

(3) Ha az azonnali hatályú tilalmat a 45. cikkel összhangban a Bizottság rendelte el, az (1) bekezdésben említett próbafogások eredményeiről a parti tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság adott esetben a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság adatainak vizsgálata után feloldja az azonnali hatályú tilalmat, ha az (1) bekezdésben említett műveletek nem haladják meg a járulékos fogási határértékszint 60 %-át. Az azonnali hatályú tilalom feloldásáról a Bizottság tájékoztat minden olyan tagállamot és harmadik országot, amelyek hajói az adott körzetben jogosultak tevékenységet folytatni.

V. fejezet
A szabadidős horgászat nyomon követése

47. cikk

Szabadidős horgászat

(1) A közösségi vizeken tartózkodó valamely hajóról folytatott, többéves terv hatálya alá tartozó állományokra irányuló szabadidős horgászat csak a lobogó szerinti tagállam által az adott hajó számára kiállított jogosítvánnyal végezhető.

(2) A többéves terv hatálya alá tartozó állományra irányuló szabadidős horgászatból származó fogásokat a lobogó szerinti tagállam nyilvántartja.

(3) A többéves terv hatálya alá tartozó fajok szabadidős horgászatból származó fogásait le kell vonni a lobogó szerinti tagállam vonatkozó kvótáiból. Az érintett tagállamok meghatározzák, hogy az ilyen kvóták mekkora részét használják fel kizárólag a szabadidős horgászat céljára.

(4) A szabadidős horgászatból származó fogások jótékonysági célon kívüli forgalmazása tilos.

V. CÍM
A FORGALMAZÁS NYOMON KÖVETÉSE

I. fejezet
Általános rendelkezések

48. cikk
A forgalmazás nyomon követésére vonatkozó alapelvek

(1) Minden tagállam felelősséggel tartozik azért, hogy a halászati és akvakultúra-termékek forgalmazásának minden szakaszában a közös halászati politika szabályainak alkalmazását a területén nyomon kövesse – a szállítást is beleértve – az első értékesítéstől a kiskereskedelmi értékesítésig.

(2) A halászati és akvakultúra-termékek minden tételének nyomon követhetőnek kell lennie, és a tételek származását és rendeltetését a piaci szereplőknek meg kell tudniuk állapítani a fogástól vagy lehalászástól a végső felhasználóig.

(3) Ha egy faj tekintetében meghatározták a legkisebb kifogható méretet, az értékesítésért, tárolásért vagy szállításért felelős piaci szereplőknek tudniuk kell bizonyítani a termékek földrajzi eredetét, megjelölve azt az alterületet és körzetet vagy alkörzetet vagy adott esetben azt a statisztikai négyszöget, amelyben a közösségi jogszabályok szerint fogási korlátozás van érvényben.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fogástól vagy a lehalászástól kezdve minden halászati és akvakultúra-termék tételekbe legyen rakva.

49. cikk
Forgalmazásra vonatkozó közös előírások

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ha a termékek forgalmazására közös előírások vonatkoznak, azokat csak akkor lehessen eladásra kitenni vagy felkínálni, értékesíteni vagy egyéb módon forgalmazni, ha ezeknek az előírásoknak megfelelnek.

(2) A piacról az 1999. december 17-i 104/2000/EK tanácsi rendelettel összhangban kivont termékeknek meg kell felelniük a forgalmazásra vonatkozó közös előírásoknak, különösen a frissességi kategóriáknak.

(3) A halászati termék tételek értékesítéséért, raktározásáért és szállításáért felelős piaci szereplőknek tudniuk kell bizonyítani, hogy a termékek minden szakaszban megfelelnek a forgalmazásra vonatkozó előírásoknak.

50. cikk
Nyomon követhetőség

(1) A 178/2002/EK rendelet[37] és a nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy piaci szereplőiknél működjenek azok a rendszerek és eljárások, amelyek lehetővé teszik, hogy a halászati és akvakultúra-termékek származására vonatkozó információkat az illetékes hatóság rendelkezésére bocsássák.

(2) A származás kiderítése érdekében a halászati és akvakultúra-termékek minden tételénél az információkkal kapcsolatos minimumkövetelmények a következők:

a) az azonosító szám tételenként;

b) a kereskedelmi és tudományos megnevezés fajonként;

c) az élőtömeg kilogrammban;

d) a fogás és/vagy a lehalászás időpontja;

e) a termelési egység (halászhajók, akvakultúra-telep neve);

f) a szállítók neve és címe;

g) a halászeszköz.

(3) Minden tételt egy speciális jelölő és/vagy címkéző rendszeren kell átengedni, amelynek segítségével feltüntethetők a (2) bekezdésben említett információk.

51. cikk
Fogyasztói tájékoztatás

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fogyasztóknak a halászati és akvakultúra-termékekről történő tájékoztatása tekintetében a 104/2000/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. október 22-i 2065/2001/EK rendelet 8. cikkében előírt információk az érintett faj forgalmazásának minden szakaszában rendelkezésre álljanak. A 2065/2001/EK rendelet 8. cikkében említett halászati terület arra az alterületre és körzetre vagy alkörzetre vagy – adott esetben – arra a statisztikai négyszögre vonatkozik, amelyben a közösségi jog értelmébenn fogási korlátozások vannak érvényben.

[37] HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

II. fejezet
Kirakodást követő tevékenységek

52. cikk
Első értékesítés nyilvános árverési központokban

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az első forgalomba hozatalkor a fogási vagy erőkifejtési korlátozás hatálya alá tartozó minden mennyiséget nyilvános árverési központokban nyilvántartásba vett vevőknek értékesítsenek és/vagy regisztráljanak.

(2) Egyéb halászati terméket csak a tagállamok által felhatalmazott nyilvános árverési központokban vagy szerveknek vagy személyeknek lehet értékesíteni.

(3) A halászhajóról halászati termékeket vásárló első vevőt az első értékesítés helye szerinti tagállam hatóságai nyilvántartásba veszik. A nyilvántartásba vétel céljából minden vevőt a nemzeti adatbázisban szereplő héa-száma szerint kell azonosítani.

53. cikk
Halászati és akvakultúra-termékek mérlegelése

(1) A halászati és akvakultúra-termékek valamennyi nyilvántartásba vett vevője gondoskodik arról, hogy minden átvett tételt az illetékes hatóságok által jóváhagyott mérlegen lemérjenek. A mérlegelést a hal szétválogatása, feldolgozása, raktározása és a kirakodási helyről történő elszállítása vagy viszonteladása előtt kell elvégezni.

(2) A mérlegelésből származó eredményt kell felhasználni a kirakodási nyilatkozat, az értékesítési bizonylat és az átvételi nyilatkozat kitöltéséhez.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok a friss hal kirakodási helyről történő elszállítását követő mérlegelését is engedélyezhetik, ha kirakodáskor a halat nem lehetett lemérni, illetve ha azt a tagállam területén olyan rendeltetési helyre szállítják, amely a kirakodás helyétől legfeljebb 20 kilométerre van.

(4) A tagállamok illetékes hatóságai előírhatják, hogy az adott tagállamban először kirakodott hal minden mennyiségét a kirakodás helyéről történő elszállítás előtt hivatalos személy jelenlétében mérlegeljék.

54. cikk
Értékesítési bizonylatok

(1) A nyilvántartásba vett vevők, a nyilvántartásba vett árverések vagy a tagállamban kirakodott halászati termékek első forgalomba hozataláért felelős egyéb szervek vagy személyek az első értékesítést követő 2 órán belül elektronikus úton eljuttatják az értékesítési bizonylatot az első értékesítés területe szerint illetékes tagállam hatóságaihoz. Ha ez a tagállam nem a halat kirakodó hajó lobogó szerinti állama, a vonatkozó információ kézhezvételekor gondoskodik arról, hogy az értékesítési bizonylatot a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz eljuttassa. Az

értékesítési bizonylat pontosságáért ezek a vevők, árverések, szervek vagy személyek felelnek.

(2) Ha a halászati termékek első forgalmazására nem abban a tagállamban kerül sor, ahol a termékeket kirakodták, az első forgalomba hozatal nyomon követéséért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy az értékesítési bizonylat kézhezvételétől számított 2 órán belül az értékesítési bizonylat egy példányát eljuttassa az érintett termékek kirakodásának nyomon követéséért felelős hatóságokhoz és a hajó lobogó szerinti tagállamának hatóságaihoz.

(3) Arra az esetre, ha az értékesítési bizonylat nem felel meg a számlának vagy az azt helyettesítő dokumentumnak, a tagállamok megfelelő rendelkezéseket fogadnak el annak biztosítására, hogy a vevőnek leszállított áru adót nem tartalmazó árával kapcsolatos adatok megegyezzenek a számlán szereplőkkel.

55. cikk
Az értékesítési bizonylatok tartalma

Az 54. cikkben említett értékesítési bizonylatok legalább a következő adatokat tartalmazzák:

a) a közösségi flotta nyilvántartási száma és a halászhajó neve, amely az érintett termékeket kirakodta;

b) a kirakodás kikötője és időpontja;

c) a hajó tulajdonosának vagy parancsnokának neve, illetve – ha az más – az eladó neve;

d) a vevő neve és héa-száma;

e) az egyes érintett fajok neve vagy FAO-betűkódja és földrajzi eredete, megjelölve azt az alterületet és körzetet vagy alkörzetet, amelyben a közösségi jogszabályok szerint fogási korlátozás van érvényben;

f) a forgalmazási előírások hatálya alá tartozó valamennyi faj esetében értelemszerűen az egyedek mérete vagy tömege, az osztály, a kiszerelés és a frissesség;

g) adott esetben a piacról kivont termékek rendeltetése (készletgazdálkodás, állati takarmányozás, élelmiszer- vagy állati takarmány előállítása, csali vagy nem élelmiszer jellegű hasznosítás);

h) az értékesítés helye és időpontja;

i) lehetőség szerint a számla, adott esetben pedig az értékesítési szerződés hivatkozási száma és kelte;

j) adott esetben hivatkozás az 58. cikkben említett fuvarokmányra.

56. cikk
Mentesség az értékesítési bizonylatokkal kapcsolatos előírások alól

(1) A 111. cikkben említett eljárással összhangban a Bizottság az értékesítési bizonylatnak a tagállam illetékes hatóságaihoz vagy egyéb felhatalmazott szerveihez történő benyújtási kötelezettsége alól mentességet adhat, ha a halászati termékeket olyan kategóriába tartozó közösségi halászhajóról rakodják ki, amelynek teljes hossza legfeljebb 10 méter, vagy ha a kirakodott halászati termékek mennyisége fajonként nem haladja meg az 50 kg élőtömeg-egyenértéket. A mentesség csak abban az esetben adható meg, ha a kérdéses tagállamban a 16. és 22. cikk szerint elfogadható mintavételi rendszert telepítettek.

(2) Mentesül a vevő az 54. és 55. cikk előírásai alól, ha legfeljebb 15 kg terméket vásárol, és azt később nem viszi piacra, hanem saját fogyasztásra használja fel.

57. cikk
Átvételi nyilatkozat

(1) A többéves tervek különleges rendelkezéseinek sérelme nélkül, ha a termékeket egy későbbi szakaszban kívánják értékesíteni, az átvétel helye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz vagy egyéb felhatalmazott hatóságaihoz lehetőség szerint elektronikus eszközökkel minél előbb, de legkésőbb a kirakodás befejezését követő 2 órán belül átvételi nyilatkozatot kell benyújtani. Az átvételi nyilatkozat benyújtásáért és pontosságáért a nyilatkozattevő felel.

(2) Az (1) bekezdésben említett átvételi nyilatkozat legalább az alábbi információkat tartalmazza:

a) a közösségi flotta nyilvántartási száma és a halászhajó neve, amely az érintett termékeket kirakodta;

b) a hajó tulajdonosának vagy parancsnokának neve;

c) az egyes érintett fajok neve vagy FAO-betűkódja és földrajzi származási területe, megjelölve azt az alterületet és körzetet vagy alkörzetet vagy adott esetben azt a statisztikai négyszöget, amelyben a közösségi jogszabályok szerint fogási korlátozás van érvényben;

d) az egyes fajok tömege a termék kiszerelésének típusa szerinti bontásban;

e) a kirakodás kikötője és időpontja;

f) a létesítmény neve és címe, ahol a termékeket tárolják;

g) adott esetben hivatkozás az 58. cikkben meghatározott fuvarokmányra.

58. cikk
Fuvarokmány

(1) A Közösségben feldolgozatlanul vagy fedélzeti feldolgozást követően kirakodott és a kirakodás helyéről elszállított halászati termékeket az első értékesítés megtörténtéig a fuvarozó által készített okmánynak kell kísérnie. A fuvarozó a fuvarokmányt a berakodást követő 24 órán belül – lehetőség szerint elektronikus úton – benyújtja azon tagállam illetékes hatóságaihoz, amelynek területén a kirakodás történt.

(2) Abban az esetben, ha a termékeket a kirakodás szerinti tagállamon kívüli tagállamba szállítják, a fuvarozó a halászati termékek berakodását követő 24 órán belül a fuvarokmány egy példányát azon tagállam illetékes hatóságaihoz is benyújtja, amelynek területén a nyilatkozat szerint az első forgalomba hozatalra sor kerül. Az első forgalomba hozatal szerinti tagállam ezzel kapcsolatban további információkat is kérhet a kirakodás szerinti tagállamtól.

(3) A dokumentum pontosságáért a fuvarozó felel.

(4) A fuvarokmányban fel kell tüntetni a következőket:

a) a szállítmány(ok) rendeltetési helye és a szállítójármű azonosítója;

b) a termékeket kirakodó halászhajó neve és közösségi flotta-nyilvántartási száma;

c) a feldolgozott vagy feldolgozatlan hal fajonkénti tömege kilogrammban, a szállítmányt átvevő(k) neve(i) és címe(i), a berakodás helye és időpontja és fajonként a földrajzi eredet, megjelölve azt az alterületet és körzetet vagy alkörzetet, amelyben a közösségi jogszabályok szerint fogási korlátozás van érvényben.

(5) A tagállamok illetékes hatóságai mentességet adhatnak az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség alól, ha a halászati termékeket a kikötő területén belül vagy a kirakodás helyétől legfeljebb 20 kilométerre szállítják el.

(6) Ha valamely értékesítési bizonylat szerint a már értékesített halászati termékeket a kikötőn kívüli helyre szállítják, a fuvarozónak dokumentummal kell bizonyítania, hogy az adás-vételi ügylet valóban létrejött.

III. fejezet
Termelői szervezetek, ár- és intervenciós intézkedések

59. cikk
A termelői szervezetek nyomon követése

(1) A 104/2000/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a tagállamok rendszeres időközönként ellenőrzéseket végeznek az alábbiak biztosítása érdekében:

a) a termelői szervezetek teljesítsék az elismerés feltételeit;

b) egy adott termelői szervezet elismerése visszavonható, amennyiben a 104/2000/EK rendelet 5. cikkében meghatározott feltételeket már nem teljesíti, illetve ha az elismerés téves információn alapult;

c) amennyiben a szervezet csalás útján nyeri el az elismerést, vagy annak előnyeit ilyen okból élvezheti, az elismerést visszamenőleges hatállyal haladéktalanul vissza kell vonni.

(2) A 104/2000/EK rendelet 5. cikkének, valamint a 6. cikk (1) bekezdése b) pontjának betartása érdekében a Bizottság jogosult ellenőrzéseket végezni, amelyek eredményének ismeretében adott esetben kérheti, hogy a tagállamok az elismerést vonják vissza.

(3) Minden tagállam megfelelő ellenőrzéseket végez annak biztosítására, hogy valamennyi termelői szervezet teljesítse a 2508/2000/EK rendeletben említett, az érintett halászati évre vonatkozó operatív programban meghatározott kötelezettségeket, illetve, amennyiben e kötelezettségek nem teljesülnek, a 104/2000/EK rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében előírt szankciókat alkalmazza.

60. cikk
Az ár- és intervenciós intézkedések nyomon követése

A tagállamok az ár- és intervenciós intézkedéseket minden eszközzel ellenőrzik, különösen a következőket:

(a) a nem emberi fogyasztásra szánt termékek kivonása a piacról;

(b) a piacról kivont termékek stabilizálására, raktározására és/vagy feldolgozására irányuló készletgazdálkodási műveletek;

(c) a tengeren lefagyasztott termékek magántárolása;

(d) feldolgozásra szánt tonhal után járó kompenzációs támogatások.

VI. CÍM
FELÜGYELET

61. cikk
A tagállamok tengeri észlelő és felderítő tevékenysége

(1) A tagállamok által a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó tengeri vizek felett gyakorolt felügyelet az alábbiakra épül:

(a) halászhajók észlelése ellenőrző hajókkal vagy ellenőrző repülőgépekkel,

(b) a 11. cikkben említett hajófelderítési rendszer.

(2) Ha az észlelés vagy a felderítés eredménye nem felel meg a rendelkezésére álló egyéb információknak, a tagállam elvégzi mindazokat a vizsgálatokat, amelyek a megfelelő válaszlépéssel kapcsolatos döntéshez szükségesek.

(3) Ha az észlelés vagy a felderítés eredménye egy másik tagállam vagy harmadik ország olyan halászhajójára vonatkozik, amelynek egyik adata sem felel meg a parti tagállam rendelkezésére álló többi információnak, illetve ha e parti tagállam nincs abban a helyzetben, hogy további lépéseket tegyen, akkor a megállapításait egy felügyeleti jelentésben rögzíti, amelyet haladéktalanul – lehetőség szerint elektronikus úton – eljuttatja az érintett lobogó szerinti tagállamhoz vagy harmadik országhoz. Harmadik ország hajója esetében a felügyeleti jelentést a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek is meg kell küldeni.

(4) Abban az esetben, ha valamely tagállam olyan halászhajót észlel vagy derít fel, amelynek tevékenysége szerinte sérti a közös halászati politika szabályait, a felügyeleti jelentést haladéktalanul elkészíti és megküldi az illetékes hatóságainak.

(5) A felügyeleti jelentés formáját a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell meghatározni.

62. cikk
Az észlelések és felderítések információi alapján szükséges intézkedések

(1) Ha egy másik tagállam felügyeleti jelentését kézhez vették, a lobogó szerinti tagállamok annak alapján haladéktalanul intézkedéseket tesznek, és elvégzik azokat a további vizsgálatokat is, amelyek szükségesek a megfelelő válaszlépések meghatározásához.

(2) Az érintett lobogó szerinti tagállamon kívüli tagállamok adott esetben ellenőrzik, hogy a jelentésben szereplő észlelt halászhajók folytattak-e tevékenységet a joghatóságuk alatt álló vagy a felségterületükhöz tartozó vizeken, vagy hogy az e hajókról származó halászati termékeket kirakodták-e a területükön, vagy behozták-e oda, és megvizsgálják a vonatkozó védelmi és gazdálkodási intézkedések betartásával kapcsolatos előéletüket.

(3) Az érintett lobogó szerinti tagállamon kívüli tagállamok és a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv megvizsgálja az állampolgárok, a civil társadalmi szervezetek, beleértve a környezetvédelmi szervezetek, valamint a halászati vagy halkereskedelemi érdekeket képviselők által átadott, az észlelt halászhajókról szóló kellően dokumentált információt is.

63. cikk
Megfigyelők

(1) A fedélzeti megfigyelők nyomon követik, hogy a halászhajó betartja-e a közös halászati politika szabályait. Ellátják a megfigyelési programokból adódó összes feladatot, különösen pedig ellenőrzik és rögzítik a hajó halászati tevékenységét és a megfelelő dokumentumokat.

(2) Megfigyelő olyan személy lehet, akik a feladat elvégzésére megfelelő képesítéssel és tapasztalattal rendelkezik. A hajó tulajdonosával, parancsnokával és a legénység egy tagjával sem állhat kapcsolatban. Nem lehet a hajó legénységének tagja sem.

(3) A megfigyelő lehetőség szerint vigyáz arra, hogy a halászhajó fedélzetén jelenlétével ne akadályozza vagy ne zavarja a hajó halászati tevékenységeit és szokásos műveleteit.

(4) A megfigyelő elkészíti a felügyeleti jelentést, és azt továbbítja a saját hatóságaihoz és/vagy a lobogó szerinti állam hatóságaihoz. A tagállamok a jelentést feltöltik a 69. cikkben említett adatbázisba.

(5) A közösségi halászhajók parancsnokai a kirendelt megfigyelő számára megfelelő elhelyezést biztosítanak, segítik a munkáját és a feladatainak teljesítése közben nem zavarják. A megfigyelő számára a parancsnok betekintést biztosít a hajó érintett részeibe, így a fogásba és a hajó dokumentumaiba, az elektronikus állományokat is beleértve.

(6) A megfigyelők e cikkből adódó működési költségeit teljes egészében a lobogó szerinti tagállamok viselik. A tagállamok ezeket a költségeket – részben vagy teljes egészében – az érintett halászatban a lobogójuk alatt közlekedő hajó üzemeltetőire terhelhetik.

(7) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

64. cikk
A felügyeleti jelentések elfogadhatósága

A nemzeti és közösségi hatóságok felügyeletre szóló engedélyével rendelkező személyek által elkészített felügyeleti jelentések bármely tagállam közigazgatási vagy bírósági eljárásában elfogadható bizonyítéknak minősülnek. Ténymegállapítás céljából a közigazgatási vagy bírósági eljárás helye szerinti tagállam tisztviselői által készített felügyeleti jelentésekkel azonos módon kezelendők. A jelentések alapján megfelelő válaszlépéseket kell tenni.

VII. CÍM
VIZSGÁLAT

I. fejezet
Általános rendelkezések

65. cikk
A vizsgálat lefolytatása

(1) A tagállamok a vizsgálatok elvégzéséért felelős hivatalos személyekről listát állítanak össze, és azt napra készen tartják.

(2) A hivatalos személyek a közösségi joggal összhangban végzik a feladataikat. A tengeren, a kikötőkben, szállítás közben, a feldolgozó helyiségekben és halforgalmazás közben a hatósági vizsgálatokat hátrányos megkülönböztetés nélkül folytatják le.

(2) A hivatalos személyek különösen a következőket ellenőrzik:

a) a fedélzeten tartott, tárolt, szállított, feldolgozott vagy forgalomba hozott fogás jogszerűsége és a vele kapcsolatos dokumentáció pontossága;

b) a célfajokhoz és a fedélzeten tartott fogáshoz felhasznált halászeszközök jogszerűsége;

c) adott esetben a rakodási terv és a fajok elkülönített tárolása, és

d) a passzív halászeszközök jelölése.

(3) A hivatalos személyek megvizsgálnak minden olyan érintett területet, fedélzetet és helyiséget, ahol a halászati termékeket kifogják, tárolják, szállítják, feldolgozzák vagy forgalmazzák. Megvizsgálják továbbá a feldolgozott vagy feldolgozatlan fogást, a hálót vagy más, halat vagy halászati terméket tartalmazó halászeszközt, berendezést, konténert és csomagot, valamint minden lényeges dokumentumot, amelyet szükségesnek tartanak annak ellenőrzéséhez, hogy a közös halászati politika szabályait betartják-e. Kikérdezhetik azokat a személyeket is, akik a vizsgálat tárgyát képező ügyben információval rendelkezhetnek.

(4) A hivatalos személyek a vizsgálatokat úgy végzik, hogy a hajón vagy a szállítójárművön és annak tevékenységében, illetve a fogás feldolgozásában és forgalmazásában a lehető legkisebb fennakadást vagy kényelmetlenséget okozzák. Lehetőség szerint mindent megtesznek azért, hogy vizsgálat közben a fogás ne menjen tönkre.

(5) Az e cikk alkalmazására, különösen a vizsgálat módszereire és lefolytatására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

66. cikk
Az üzemeltető kötelességei

Az üzemeltető lehetővé teszi a biztonságos belépést a halászati termékeket tároló, feldolgozó vagy forgalmazó hajóra, szállítójárműre vagy helyiségbe. Gondoskodik a hivatalos személyek biztonságáról, a hivatalos személyeket pedig a feladataik végzése közben nem akadályozhatja, nem félemlítheti meg, illetve nem zavarhatja.

67. cikk
Vizsgálati jelentés

(1) Vizsgálat után a hivatalos személyek minden esetben vizsgálati jelentést készítenek és azt a hatóságaikhoz továbbítják. Egy másik tagállam vagy harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajó vizsgálata esetén a vizsgálati jelentés egy

példányát haladéktalanul meg kell küldeni a lobogó szerinti érintett tagállam vagy harmadik ország hatóságainak. Egy másik tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken végzett vizsgálat esetén a vizsgálati jelentés egy példányát haladéktalanul meg kell küldeni az adott tagállamnak.

(2) A hivatalos személyeknek a jelentést az üzemeltető jelenlétében alá kell írniuk, aki azt szintén aláírja, és joga van észrevételeket hozzáfűzni. A hivatalos személyeknek a hajónaplóban jelezniük kell, hogy vizsgálatra került sor.

(3) A vizsgálati jelentés egy példányát át kell adni a hajó parancsnokának vagy képviselőjének.

68. cikk
A vizsgálati jelentések elfogadhatósága

A nemzeti és közösségi hatóságok vizsgálatra szóló engedélyével rendelkező személyek által elkészített vizsgálati jelentések bármely tagállam közigazgatási vagy bírósági eljárásában elfogadható bizonyítéknak minősülnek. A tények megállapításánál a közigazgatási vagy bírósági eljárás helye szerinti tagállam tisztviselői által készített vizsgálati jelentésekkel azonos módon kezelendők, amely jelentések alapján megfelelő válaszlépések hozhatók.

69. cikk
Elektronikus adatbázis

A tagállamok létrehoznak egy elektronikus adatbázist, amelybe betöltik a vizsgálatokról és ellenőrzésekről a hivatalos személyek által készített összes jelentést, és azt naprakészen tartják.

70. cikk
Közösségi ellenőrök

(1) A Bizottság a 111. cikkben említett eljárással összhangban a közösségi ellenőrökről listát állít össze. A közösségi ellenőrök a tagállamok, a Bizottság vagy a Hivatal tisztviselői lehetnek.

(2) A parti tagállamok elsődleges felelősségének sérelme nélkül a közösségi ellenőrök a vizsgálatokat e rendelettel összhangban végzik a tagállamok területén, a Közösség vizein és a közösségi vizeken kívül tartózkodó közösségi halászhajókon.

(3) A közösségi ellenőrök kirendelése a következőkre szólhat:

a) a 87. cikkel összhangban elfogadott közösségi ellenőrzési és vizsgálati programok végrehajtása;

b) nemzetközi halászati ellenőrzési programok, ha az ellenőrzések biztosítása a Közösség kötelessége.

(4) A közösségi ellenőrök a nemzeti ellenőrökével azonos hatáskörökkel rendelkeznek. A közösségi ellenőrök feladatuk teljesítése és hatáskörük gyakorlása közben

betartják a közösségi jogszabályokat és annak a tagállamnak a nemzeti jogszabályait, ahol a vizsgálat zajlik.

(5) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. fejezet
A vizsgálatot végző tagállam vizein vagy területén kívül végzett vizsgálatok

71. cikk
A hajók vizsgálata az ellenőrző tagállam vizein kívül

(1) A parti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül a tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő halászhajókat a Közösség vizein mindenhol megvizsgálhatják.

(2) A tagállamok a Közösség vizein bárhol egy másik tagállam halászhajóin halászati tevékenységgel kapcsolatos vizsgálatot e rendelettel összhangban az alábbiak szerint végezhetnek:

a) az érintett parti tagállam engedélyével, vagy

b) ha a 87. cikkel összhangban egyedi közösségi ellenőrzési cselekvési programot fogadtak el.

(3) A tagállamok a többi tagállam lobogója alatt közlekedő közösségi halászhajókat a nemzetközi vizeken is megvizsgálhatják.

(4) A tagállamok a saját lobogójuk vagy a másik tagállam lobogója alatt közlekedő közösségi halászhajókat harmadik országok vizein a nemzetközi megállapodásokkal összhangban vizsgálhatják meg.

(5) A tagállamok kijelölik az illetékes hatóságot, amely e cikk értelmében kapcsolattartó pontként jár el. A tagállamok kapcsolattartó pontjai a nap 24 órájában rendelkezésre állnak.

72. cikk
Engedélykérelmek

(1) Az érintett parti tagállam a kéréstől számított 12 órán belül – vagy, ha a kérés oka a vizsgálatot végző tagállam vizein megkezdett üldözés, úgy a legrövidebb időn belül – dönt, ha valamely tagállam engedélyt kér arra, hogy a felségterületéhez vagy a joghatósága alá tartozó vizeken kívüli közösségi vizeken tartózkodó halászhajókon elvégezhesse a 71. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett vizsgálatot.

(2) A döntésről a kérelmező tagállamot haladéktalanul tájékoztatni kell. A döntést a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel is közölni kell.

(3) Az engedélyt teljesen vagy részben csak akkor lehet elutasítani, ha annak nyomós nemzetbiztonsági oka van. Az elutasítást és annak magyarázatát haladéktalanul meg kell küldeni a kérelmező tagállamnak és a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek.

73. cikk
A vizsgálatot végző tagállam területén kívül végzett vizsgálatok

A tagállamok e rendelettel összhangban egy másik tagállam területén az alábbiak szerint végezhetnek vizsgálatot:

a) az érintett tagállam engedélyével, vagy

b) ha a 87. cikkel összhangban egyedi közösségi ellenőrzési cselekvési programot fogadtak el.

III. fejezet
A vizsgálatok során felderített jogsértések

74. cikk
Eljárás jogsértés esetén

Ha valamely vizsgálat során szerzett adatok alapján a hivatalos személy véleménye szerint a közös halászati politika szabályait megsértették, akkor:

a) a jogsértés gyanúját a vizsgálati jelentésben rögzíteni kell;

b) a jogsértés gyanújával kapcsolatos bizonyíték megóvása érdekében minden szükséges intézkedést meg kell tenni;

c) a vizsgálati jelentést haladéktalanul meg kell küldeni az illetékes hatóságnak;

d) a jogsértés elkövetésével gyanúsítottat – vagy azt a természetes személyt, akit a jogsértés elkövetése közben tetten értek – tájékoztatni kell arról, hogy a jogsértés a 84. cikkel összhangban megfelelő büntetőpont kiszabásával jár. A vizsgálati jelentésben ezt rögzíteni kell.

75. cikk
A vizsgálatot végző tagállam vizein kívül felderített jogsértések

Ha a vizsgálatot végző tagállam a 71. cikk (2) bekezdésével összhangban végzett vizsgálat eredményeként jogsértést derített fel, a vizsgálatról szóló összefoglaló jelentést azonnal megküldi a parti tagállamnak. A teljes vizsgálati jelentést a vizsgálattól számított hét napon belül kell megküldeni a parti és a lobogó szerinti államnak.

76. cikk
Egyes súlyos jogsértések fokozott nyomon követése

(1) A lobogó szerinti tagállam vagy a parti tagállam, ha felmerül a gyanú, hogy egy hajó a vizein:

a) a hajónapló adataihoz képest 500 kilogrammnál vagy – ha a százalékos számítás eredménye a nagyobb – 10 %-nál többet tévedett a fogásokkal kapcsolatos adatok rögzítésében, vagy

b) az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkében említett bármely súlyos jogsértést az első súlyos jogsértés elkövetése után egy éven belül elkövette,

felszólítja a hajót, hogy – az 1005/2008/EK rendelet IX. fejezetében említett intézkedéseken túlmenően – teljes vizsgálat elvégzése céljából azonnal fusson be valamelyik kikötőbe.

(2) A parti tagállam haladéktalanul és a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően értesíti a lobogó szerinti tagállamot az (1) bekezdésben említett vizsgálatról.

(3) Az ellenőrök az (1) bekezdésben említett teljes vizsgálat elvégzéséig a halászhajó fedélzetén maradhatnak.

(4) Az (1) bekezdésben említett halászhajó parancsnoka minden halászati tevékenységet beszüntet, és a felszólításnak megfelelően behajózik a kikötőbe.

IV. fejezet
A vizsgálatok során felderített jogsértések ellen indított eljárások

77. cikk
Eljárásindítás

Ha az illetékes hatóságok a vizsgálat közben felfedezik, hogy e rendelet rendelkezéseit megsértették, a vizsgálatot végző tagállam illetékes hatóságai az érintett hajó parancsnokával vagy a jogsértésért felelős más személyekkel szemben a VIII. címmel összhangban megfelelő lépéseket tesznek.

78. cikk
Az eljárásindítás átadása

A vizsgáló tagállam a jogsértés ellen indítandó eljárást a lobogó szerinti tagállam vagy a lajstromozás szerinti tagállam vagy az elkövető állampolgársága szerinti tagállam illetékes hatóságainak is átadhatja, ha ahhoz az utóbbi tagállam hozzájárul, feltéve továbbá, hogy az áttétel valószínűbbé teszi a 81. cikk (2) bekezdésében említett eredmény elérését.

79. cikk
A közösségi ellenőrök által észlelt jogsértés

A tagállamok a közösségi ellenőrök által a területükön, a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó vizeken vagy a lobogójuk alatt közlekedő hajókon észlelt jogsértésekkel szemben minden szükséges intézkedéssel fellépnek.

80. cikk
Korrekciós intézkedések arra az esetre, ha a kirakodás vagy az átrakodás szerinti tagállamban nem indul eljárás

(1) Ha a kirakodás vagy átrakodás szerinti tagállam nem a lobogó szerinti tagállam, és annak illetékes hatóságai a felelős természetes vagy jogi személlyel szemben megfelelő módon nem intézkednek, vagy a 78. cikkel összhangban az eljárást nem adják át, a jogellenesen kirakodott vagy átrakodott mennyiséget a kirakodás vagy átrakodás szerinti tagállamnak kiosztott kvótából le lehet vonni.

(2) A kirakodás vagy átrakodás szerinti tagállam kvótájából levonandó halmennyiséget a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell meghatározni, miután a Bizottság konzultált a két érintett tagállammal.

(3) A 28. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kirakodás vagy átrakodás szerinti tagállamnak már nincs felhasználható kvótája. Ennek érdekében a jogellenesen kirakodott vagy átrakodott halmennyiséget a lobogó szerinti tagállam által elszenvedett kár összegével azonosnak kell tekinteni az adott cikkben foglaltak szerint.

VIII. CÍM
VÉGREHAJTÁS

81. cikk
Jogkövetést biztosító intézkedések

(1) A tagállamok – a nemzeti jogukkal összhangban a közigazgatási vagy bűnvádi eljárásokat is beleértve – gondoskodnak arról, hogy a közös halászati politika bármely szabályának megsértésével gyanúsítható természetes vagy jogi személyekkel szemben megfelelő intézkedésekkel módszeresen fellépjenek.

(2) Az (1) bekezdés alapján indított eljárásoknak, a nemzeti jog érintett rendelkezéseivel összhangban, a felelősöket ténylegesen meg kell fosztaniuk a jogsértésből származó gazdasági előnyöktől, és a jogsértés súlyával arányos következményeket kell eredményezniük, ezáltal pedig a hasonló típusú büntetendő cselekmények folytatásától ténylegesen vissza kell tartaniuk.

(3) A tagállamok alkalmazhatnak olyan rendszert, amelyben a pénzbírság arányos a jogi személy forgalmával vagy a súlyos jogsértés elkövetésével elért, vagy az attól várt pénzügyi előnnyel.

(4) A tagállamok hatáskörrel bíró illetékes hatóságai jogsértés esetén haladéktalanul és a nemzeti jog értelmében megállapított eljárással összhangban értesítik a lobogó szerinti tagállamokat, az elkövető állampolgársága szerinti tagállamot vagy más, a jogsértés nyomon követésében érdekelt tagállamot a büntetőjogi vagy közigazgatási eljárásról vagy egyéb meghozott intézkedésekről és az adott jogsértéssel kapcsolatos végleges döntésről, beleértve a kiosztott pontokat is.

82. cikk
A súlyos jogsértések szankciói

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a súlyos jogsértést elkövető természetes személy, vagy az e jogsértésért felelős jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű, az 1005/2008/EK rendelet IX. fejezetében előírt szankciók és intézkedések közé tartozó közigazgatási szankcióval legyen büntethető.

(2) Ezenkívül minden súlyos jogsértés esetén – ha annak mértéke a súlyos jogsértés elkövetésével megszerzett halászati termékek értékéhez nem köthető – a tagállamok biztosítják, hogy a súlyos jogsértést elkövető természetes személy, vagy az e jogsértésért felelős jogi személy közigazgatási bírsággal legyen büntethető, amelynek legkisebb összege 5 000 EUR, legmagasabb összege pedig 300 000 EUR egy-egy súlyos jogsértés esetén. A lobogó szerinti tagállamot a kiszabott szankcióról haladéktalanul értesíteni kell.

(3) A súlyos jogsértés 5 éven belüli megismétlődése esetén a tagállam legalább 10 000 EUR, legfeljebb pedig 600 000 EUR összegű közigazgatási bírságot szab ki.

(4) A bírság összegének meghatározásánál a tagállamok az érintett halászati erőforrásokban és tengeri környezetben okozott kár értékét is figyelembe veszik.

(5) Azok a tagállamok, amelyekben az eurót még nem vezették be, az euro és a valutájuk közötti, a közigazgatási bírság kiszabásának hónapját megelőző hónap utolsó előtti napján érvényes, az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzétett piaci árfolyamot alkalmazzák.

(6) A tagállamok emellett vagy ezenkívül más hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat is alkalmazhatnak.

(7) Az e fejezetben előírt szankciókhoz más szankciók vagy intézkedések is kapcsolódhatnak, különösen azok, amelyeket az 1005/2008/EK rendelet 45. cikke ismertet.

83. cikk
Azonnali végrehajtási intézkedések

A tagállamok azonnali intézkedéseket hozva megakadályozzák, hogy az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkében meghatározottak szerint súlyos jogsértés elkövetése közben *tetten ért* hajók, természetes vagy jogi személyek a tevékenységüket folytathassák.

84. cikk
Büntetőpontrendszer

(1) A tagállamok büntetőpontrendszert alkalmaznak, amelynek alapján a közös halászati politika szabályaiba ütköző cselekmények esetén a halászati jogosítvánnyal rendelkezők megfelelő számú büntetőpontot kapnak.

(2) Ha a közös halászati politika szabályait valamely természetes személy megsértette vagy valamely jogi személyt felelősségre lehet azért vonni, a jogsértésért járó megfelelő pontmennyiséget a halászati jogosítvánnyal rendelkező személy nevére kell írni. A halászati jogosítvánnyal rendelkező személy a nemzeti joggal összhangban felülvizsgálati eljárásra jogosult.

(3) Ha az összes büntetőpont egy adott számot elér vagy meghalad, a halászati jogosítványt legalább hat hónapos időtartamra automatikusan fel kell függeszteni. Ez az időszak egy év, ha a halászati jogosítványt másodszor is felfüggesztik azért, mert az engedéllyel rendelkező a meghatározott pontszámot elérte. Véglegesen be kell vonni annak a halászati jogosítványát, aki a meghatározott pontszámot harmadszor is eléri.

(4) Súlyos jogsértés esetén a kiszabott büntetőpontok száma legalább a (3) bekezdésben említett pontszám fele.

(5) Ha a felfüggesztett halászati jogosítvánnyal rendelkező a legutolsó jogsértéstől számított három éven belül másik jogsértést nem követ el, a halászati jogosítványban szereplő összes pontot törölni kell.

(6) Az e cikk alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket a 111. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

(7) A tagállamok meghatároznak egy olyan büntetőpontrendszert is, amelynek alapján a közös halászati politika szabályaiba ütköző cselekmények esetén a hajók parancsnokai és tisztjei megfelelő számú büntetőpontot kapnak.

85. cikk
A jogsértések nemzeti nyilvántartása

(1) A tagállamok egy nemzeti adatbázisban nyilvántartják a lobogójuk alatt közlekedő hajók vagy állampolgáraik által elkövetett, a közös halászati politika szabályaiba ütköző valamennyi jogsértést, beleértve azt is, hogy azok milyen szankciókat eredményeztek és hány pontot kaptak értük. A lobogójuk alatt közlekedő hajók vagy állampolgáraik ellen jogsértés miatt más tagállamokban folyó eljárásokat a tagállamok a 82. cikk alapján hatáskörrel bíró tagállam végleges döntésére vonatkozó értesítést követően szintén betáplálják a jogsértésekről vezetett saját nemzeti adatbázisukba.

(2) A közös halászati politika szabályaiba ütköző jogsértések miatt indult eljárásokban a tagállamok rendszeresen megkeresik a többi tagállamot azzal a céllal, hogy a kérdéses jogsértéssel gyanúsítható vagy a szóban forgó jogsértés elkövetése közben tetten ért halászhajókra és személyekre vonatkozóan a saját nemzeti adatbázisukban szereplő adatokat rendelkezésre bocsássák.

(3) Ha valamely tagállam egy másik tagállamtól jogsértés miatt folyó eljárással kapcsolatos tájékoztatást kér, a másik tagállam a kérdéses halászhajókra és személyekre vonatkozó információkat megadja.

IX. CÍM
ELLENŐRZÉSI PROGRAMOK

86. cikk
Közös ellenőrzési programok

A tagállamok egymással közösen és saját kezdeményezésre halászati tevékenységekkel kapcsolatos megfigyelési, vizsgálati és felügyeleti programokat hajthatnak végre.

87. cikk
Egyedi közösségi ellenőrzési cselekvési programok

(1) A Bizottság a 111. cikkben említett eljárással összhangban és az érintett tagállamokkal egyetértésben meghatározhatja, hogy az egyedi közösségi ellenőrzési cselekvési programokat mely halászatokra kell kiterjeszteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyedi közösségi ellenőrzési cselekvési programokban megfogalmazzák a vizsgálati tevékenységek célkitűzéseit, prioritásait és eljárásait, illetve a referenciaértékeket. A referenciaértékeket az elért eredmények elemzésének elvégzése után rendszeresen felül kell vizsgálni.

(3) Ha valamely többéves terv hatályba lépett, minden tagállam még az egyedi közösségi ellenőrzési cselekvési program alkalmazása előtt meghatározza a vizsgálati tevékenységek kockázatkezelésre épülő célértékeit.

(4) Az érintett tagállamok a szükséges intézkedések elfogadásával biztosítják az egyedi közösségi ellenőrzési cselekvési programok végrehajtását, különös tekintettel a szükséges emberi és anyagi erőforrásokra, valamint alkalmazásuk időszakaira és övezeteire.

X. cím
A Bizottság értékelési, irányítási és ellenőrzési tevékenysége

88. cikk
A Bizottság feladatai

(1) A Bizottság az információkat és dokumentumokat megvizsgálva, helyszíni látogatásokkal és vizsgálatok lefolytatásával ellenőrzi és értékeli, hogy a közös halászati politika szabályait a tagállamok hogyan alkalmazzák, illetve elősegíti közöttük a koordinációt és az együttműködést. E célból a Bizottság hivatalból és a saját eszközeivel kivizsgálásokat indíthat, átvilágításokat és hatósági vizsgálatokat tarthat. Különösen ellenőrizheti az alábbiakat:

a) a tagállamok és az illetékes hatóságok hogyan hajtják végre és hogyan alkalmazzák a közös halászati politika szabályait;

b) az adott országgal kötött nemzetközi megállapodással összhangban hogyan hajtják végre és hogyan alkalmazzák harmadik országok vizein a közös halászati politika szabályait;

c) a nemzeti közigazgatási gyakorlat, illetve a vizsgálati és felügyeleti munka megfelel-e a közös halászati politika szabályainak;

d) megvannak-e a szükséges dokumentumok, és azok megfelelnek-e az alkalmazandó szabályoknak;

e) milyen körülmények között hajtják végre a tagállamok az ellenőrzési cselekvési terveket;

f) a jogsértések felderítése és a miattuk indított eljárások;

g) a tagállamok együttműködése.

(2) A Bizottság írásbeli utasításokat ad ellenőreinek megjelölve hatáskörüket és feladataik célját.

89. cikk
Programozott ellenőrzések

(1) Ha azt a Bizottság szükségesnek tartja, tisztviselői jelen lehetnek a nemzeti ellenőrző hatóságok által végzett ellenőrzési tevékenységek közben. A kirendelések keretében a Bizottság megfelelő kapcsolatot teremt a tagállamokkal azzal a céllal, hogy lehetőség szerint egy kölcsönösen elfogadható ellenőrzési programot alakítsanak ki.

(2) Ha az eredeti ellenőrzési és vizsgálati program keretében előirányzott ellenőrzést és vizsgálatot tárgyi okok miatt nem lehet végrehajtani, a Bizottság tisztviselői az érintett tagállam illetékes hatóságaival közös egyetértésben módosítják az eredeti ellenőrzési és vizsgálati programot.

(3) Ha a Bizottság tisztviselői a feladatuk végrehajtása során nehézségekbe ütköznek, az érintett tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a feladat teljesítéséhez szükséges eszközöket, és lehetőséget biztosítanak, hogy a tisztviselők értékeljék a konkrét ellenőrzési és vizsgálati műveleteket. A tagállamok különösen megtesznek minden szükséges lépést annak érdekében, hogy az ellenőrzési és vizsgálati küldetés során elkerüljék az ellenőrzési és vizsgálati műveletekre káros nyilvánosságot.

(4) Tengeri vagy légi ellenőrzés és vizsgálat esetén a hajó vagy a repülőgép parancsnoka egy személyben felelős a műveletekért. A parancs végrehajtásánál kellő figyelemmel kell lennie az (1) bekezdésben említett ellenőrzési és vizsgálati programra.

(5) A Bizottság úgy is rendelkezhet, hogy a tagállamokat felkereső tisztviselőit megfigyelőként még egy másik tagállam vagy tagállamok tisztviselői is elkísérjék. A Bizottság megkeresésére a kiküldő tagállam rövid határidőn belül kijelöli a megfigyelőként kiválasztott nemzeti tisztviselőket. A tagállamok egy listát is

készíthetnek a nemzeti tisztviselőkről, akiket a Bizottság felkérhet arra, hogy ezeken az ellenőrzéseken és vizsgálatokon legyenek jelen. A Bizottság a listán szereplő vagy a Bizottságnak bejelentett nemzeti tisztviselők közül a saját belátása szerint választ. A Bizottság adott esetben a listát valamennyi tagállam rendelkezésére bocsátja.

90. cikk
Önálló ellenőrzések

(1) A bizottsági ellenőrök előzetes értesítés nélkül történő ellenőrzés keretében e rendelet végrehajtásával kapcsolatos megfigyeléseket végezhetnek.

(2) A közösségi jog sérelme nélkül és az érintett tagállam jogszabályaiban előírt eljárási szabályzat betartásával a feladataik teljesítéséhez szükséges (névmegjelöléseket nem tartalmazó) adatok összegyűjtése érdekében, megfigyeléseik során, a Bizottság tisztviselői hozzáférhetnek az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységben érintett állományokhoz és dokumentumokhoz, továbbá nyilvános helyiségekhez és területekhez, hajókhoz és zárt helyiségekhez, birtokokhoz és szállítóeszközökhöz.

91. cikk
Önálló vizsgálatok

(1) Ha okkal feltételezhető, hogy a közös halászati politika szabályainak alkalmazása, különösen a többéves tervek végrehajtása során szabálytalanságok történnek, a Bizottság önálló vizsgálatokat végezhet. Az érintett tagállam az önálló vizsgálatokat elfogadja, és biztosítja, hogy az érintett szervek vagy személyek ezeknek a vizsgálatoknak alávessék magukat. Az érintett tagállamok nemzeti hatóságai segítik a Bizottság tisztviselőinek munkáját.

(2) A Bizottság tisztviselői vizsgálatokat tarthatnak az üzleti vállalkozások és egyéb szervezetek halászhajóin, szállítójárművein, illetve helyiségeiben, ha azok tevékenysége a közös halászati politikával kapcsolatos. A bizottsági tisztviselők hozzáféréssel rendelkeznek a feladataik elvégzéséhez szükséges információkhoz és dokumentumokhoz. Különösen kérhetik a halászoktól, halászati vállalatoktól és a halászati termékeket szállító, feldolgozó vagy forgalmazó vállalatoktól a hajónapló, a kirakodási nyilatkozat, a fogási tanúsítvány, az átrakodási nyilatkozat, az értékesítési bizonylatok, az üzleti nyilvántartások és egyéb vonatkozó dokumentumok bemutatását.

(3) A bizottsági tisztviselők a nemzeti ellenőrökével azonos hatáskörökkel rendelkeznek. Bemutatják a személyazonosságukat és a hivatali minőségüket igazoló írásos felhatalmazást. Ha feladataikat valamely tagállam joghatósága alá tartozó területen vagy vizeken végzik, az adott tagállam eljárási szabályai alkalmazandók.

(4) Az érintett tagállam tisztviselői lehetőséget kapnak, hogy a vizsgálatokon jelen legyenek, a bizottsági tisztviselők kérésére pedig közreműködnek a feladatok elvégzésében.

(5) Minden piaci szereplő alávethető önálló vizsgálatnak, ha az szükségesnek mutatkozik. Ha a vállalkozás a vizsgálatnak ellenáll, az érintett tagállam a Bizottság

tisztviselői számára – a rendészeti hatóságokat is beleértve – a szükséges támogatás megadásával lehetővé teszi, hogy a vizsgálatot elvégezhessék.

92. cikk
Átvilágítás

A Bizottság átvilágíthatja a tagállamok ellenőrző rendszereit. Az átvilágítás részeként különösen értékelheti a következőket:

a) kvóta- és erőkifejtés-gazdálkodási rendszer;

b) adatellenőrző rendszerek – beleértve a hajómegfigyelési rendszer keresztellenőrző rendszereit –, a fogási, erőkifejtési és forgalmazási adatok és a közösségi halászati flottanyilvántartással kapcsolatos adatok, illetve az engedélyek és a halászati jogosítványok ellenőrzése;

c) a közigazgatási szervezet, ezen belül a rendelkezésre álló alkalmazottak és eszközök alkalmassága, az alkalmazottak képzése, az ellenőrzésben érintett összes hatóság feladatainak kijelölése, illetve a munka koordinálásának mechanizmusai és a hatóságok eredményeinek közös értékelése;

d) a működési rendszer, beleértve a kijelölt kikötők ellenőrzési eljárásait;

e) a nemzeti ellenőrzési programok, beleértve a vizsgálati szintek meghatározását és azok végrehajtását;

f) a nemzeti szankciórendszerek, beleértve a szankciók megfelelősségét, az eljárások időtartamát, az elkövetők által jogtalanul megszerzett gazdasági hasznot és a szankciórendszer visszatartó erejét;

g) kijelölt kikötők.

93. cikk
Vizsgálati és átvilágítási jelentések

(1) A Bizottság az önálló ellenőrzések és az önálló vizsgálatok lefolytatását követő egy napon belül tájékoztatja az érintett tagállamokat a megállapításokról.

(2) A bizottsági ellenőrök minden vizsgálat után vizsgálati jelentést készítenek. A jelentést a vizsgálat lezárását követő egy hónapon belül az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátani. A tagállamok lehetőséget kapnak, hogy a jelentés megállapításaira észrevételeket tegyenek.

(3) A Bizottság minden átvilágításról jelentést készít. A jelentést az átvilágítást követő egy hónapon belül az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátani. A tagállamok lehetőséget kapnak, hogy a jelentés megállapításaira észrevételeket tegyenek.

(4) A tagállamok a (2) és (3) bekezdésben említett jelentések alapján megteszik a szükséges intézkedéseket.

(5) A Bizottság a vizsgálati és átvilágítási jelentéseket az érintett tagállam észrevételeivel együtt a hivatalos honlapján közzéteheti.

94. cikk
A vizsgálati és átvilágítási jelentések nyomon követése

(1) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az általa e rendelet végrehajtásáról kért információkat. Az adatok bekérésekor a Bizottság megjelöl egy ésszerű határidőt, amelyen belül az adatokat meg kell adni.

(2) Ha úgy véli, hogy a közös halászati politika szabályainak végrehajtása során szabálytalanságok történtek, vagy az ellenőrzéssel kapcsolatban az egyes tagállamokban meglévő rendelkezések és módszerek nem hatékonyak, a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamokat, amelyek ezt követően közigazgatási vizsgálatot folytatnak le, amelyben a Bizottság ellenőrei is részt vehetnek.

(3) Az érintett tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a közigazgatási vizsgálat eredményéről, és vizsgálatról készített jelentést legkésőbb a Bizottság felkérését követő három hónapon belül eljuttatják a Bizottsághoz. Ezt a határidőt a tagállam kellően megindokolt kérésére a Bizottság egy ésszerű időpontig meghosszabbíthatja.

(4) Ha a (2) bekezdésben említett közigazgatási vizsgálat eredményeként a szabálytalanságokat nem szüntetik meg, vagy a Bizottság a 89., 90. és 91. cikkben említett vizsgálatok során vagy a 92. cikkben említett átvilágítás során valamely tagállam ellenőrző rendszerében hiányosságokat állapít meg, a Bizottság az adott tagállammal együtt cselekvési tervet határoz meg. A tagállam a cselekvési terv végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést megtesz.

XI. CÍM
A KÖZÖS HALÁSZATI POLITIKA CÉLKITŰZÉSEINEK TAGÁLLAMOK ÁLTALI BETARTÁSÁT BIZTOSÍTÓ INTÉZKEDÉSEK

I. fejezet
Pénzügyi intézkedések

95. cikk
A közösségi pénzügyi támogatás felfüggesztése és megszüntetése

(1) A Bizottság dönthet úgy, hogy az 1198/2006/EK tanácsi rendelet és a 861/2006/EK tanácsi rendelet 8. cikkének a) pontja szerinti közösségi pénzügyi támogatások egészének vagy egy részének kifizetését legfeljebb tizennyolc hónapra felfüggeszti, amennyiben bizonyítást nyer, hogy:

a) e rendelet rendelkezéseit az érintett tagállamnak közvetlenül tulajdonítható intézkedés vagy mulasztás eredményeképpen nem tartották tiszteletben; és

b) a Bizottság az érintett tagállamnak felszólító levelet küldött, amelyben a tagállamtól a nemzeti ellenőrzési és végrehajtási rendszerben talált hiányosságokkal kapcsolatban észrevételeket kért; és

amennyiben az érintett tagállam magyarázatának megvizsgálása után a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján azt a következtetést vonja le, hogy az érintett tagállam a helyzet orvoslására nem hozott megfelelő intézkedéseket, és az a közeljövőben sem várható tőle.

(2) Ha a felfüggesztés ideje alatt a tagállam még mindig nem tudja bizonyítani, hogy az érintett kötelezettségek jövőbeli betartása és az alkalmazandó szabályok érvényesítése érdekében megfelelő korrekciós intézkedéseket hozott, illetve hogy a közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer jövőbeli hatékony működését nem fenyegeti komoly kockázat, a Bizottság az (1) bekezdés alapján felfüggesztett pénzügyi támogatás egészét vagy annak egy részét megszüntetheti. Ilyen megszüntetés csak a vonatkozó kifizetés 12 hónapos felfüggesztése után alkalmazható.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések meghozatala előtt a Bizottság írásban tájékoztatja az érintett tagállamot a tagállam ellenőrző rendszerének hiányosságaival kapcsolatos megállapításairól, valamint az (1) és (2) bekezdésben említett döntés meghozatalára vonatkozó szándékáról, és felkéri a tagállamot, hogy a jogsértés súlya szerint a Bizottság által meghatározott, de legalább egy hónapos határidőn belül korrekciós intézkedéseket hozzon.

(4) Ha a tagállam a (3) bekezdés alapján meghatározandó határidőn belül nem válaszol az említett bekezdés szerinti levélre, a Bizottság az adott időpontban rendelkezésére álló információk alapján meghozhatja az (1) és (2) bekezdésben említett döntést.

(5) A kifizetések felfüggesztésének vagy megszüntetésének százalékos mértéke a tagállam által megszegett védelmi, ellenőrzési, vizsgálati vagy végrehajtási szabályok jellegével és fontosságával, valamint az élő vízi erőforrások védelmét vagy a közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer hatékony működését fenyegető kockázatok súlyosságával arányos. Az (1) bekezdésben említett pénzügyi támogatás révén finanszírozott intézkedések keretében a felfüggesztés vagy megszüntetés százalékos arányának meghatározásakor – korlátozó jelleggel – figyelembe kell venni a szabálytalansághoz kapcsolódó halászat vagy halászattal összefüggő tevékenységek viszonylagos súlyát.

(6) Az e cikk szerinti döntéseket valamennyi releváns körülményt figyelembe véve kell meghozni oly módon, hogy valós gazdasági kapcsolat legyen a szabálytalanság tárgya és a felfüggesztett kifizetéshez vagy a megszüntetett közösségi pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó intézkedés között.

(7) A felfüggesztést meg kell szüntetni, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek már nem állnak fenn.

(8) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. fejezet
Halászati tilalom

96. cikk
A közös halászati politika célkitűzéseinek be nem tartása miatt bevezetett halászati tilalom

(1) Ha a tagállam a többéves terv végrehajtásával kapcsolatos kötelezettségeit megszegi, és a Bizottság okkal feltételezheti, hogy a kötelezettségek megszegése az érintett halállományra különösen hátrányos, a Bizottság ideiglenesen elrendelheti a kérdéses halászat tilalmát.

(2) A Bizottság az érintett tagállamot a megállapításairól írásban tájékoztatja, és a tagállamnak legfeljebb 10 munkanap határidőt ad annak igazolására, hogy a halászterület biztonságosan folytatható.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések csak akkor alkalmazhatók, ha a Bizottság megkeresésére a tagállam a (2) bekezdésben megadott határidőn belül nem válaszol, vagy ha válasza nem tekinthető kielégítőnek vagy nyilvánvalóan arra utal, hogy a szükséges intézkedéseket nem hajtották végre.

(5) A Bizottság a tilalmat feloldja, ha a tagállam a Bizottság számára kielégítő módon írásban igazolta, hogy a halászat biztonságosan folytatható.

III. fejezet
Kvótalevonás és -átcsoportosítás

97. cikk
Kvótalevonás

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy valamely tagállam túlhalászással kimerítette az állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvótáját, forráselosztását vagy fogásrészét, akkor a Bizottság a túlhalászó tagállam következő évre vagy évekre vonatkozó éves kvótájából, forráselosztásából vagy fogásrészéből a következő táblázat szerinti szorzótényezők alkalmazásával levonásokat alkalmazhat:

A túlhalászás mértéke az engedélyezett fogásmennyiségekhez képest	Szorzótényező
5 %-ig	Túlhalászás * 1,0
5 % és 10 % között	Túlhalászás * 1,1
10 % és 20 % között	Túlhalászás * 1,2
20 % és 40 % között	Túlhalászás * 1,4
40 % és 50 % között	Túlhalászás * 1,8

50 % feletti túlhalászás	Túlhalászás * 2,0

(2) Az (1) bekezdésben említett szorzótényezőt meg kell duplázni, ha valamely tagállam az előző két évben az állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvótáját, forráselosztását vagy fogásrészét túlhalászással ismételten kimerítette, ha a túlhalászás az érintett halállományra különösen hátrányos vagy, ha a halállomány többéves terv hatálya alá tartozik.

(3) Ha valamely tagállam olyan, kvóta hatálya alá tartozó állományból halászik, amelyre nem rendelkezik kvótával, forráselosztással vagy fogásrésszel, a Bizottság az (1) bekezdés szerint azt levonhatja a következő évre vagy évekre vonatkozóan egyéb állományokra vagy állománycsoportokra szóló kvótájából, forráselosztásából vagy fogásrészéből.

98. cikk

Kvótalevonás a közös halászati politika célkitűzéseinek nem teljesítése miatt

(1) Ha bizonyítást nyer, hogy a közös halászati politika védelemre, ellenőrzésre, vizsgálatra vagy végrehajtásra vonatkozó szabályait valamely tagállam nem tartja be, és azzal súlyosan veszélyezteteti az élő vízi erőforrások védelmét vagy a közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer hatékony működését, akkor a Bizottság az adott tagállam állományra vagy állománycsoportra vonatkozó éves kvótájából, forráselosztásából vagy fogásrészéből levonásokat alkalmazhat.

(2) A Bizottság az érintett tagállamot a megállapításairól írásban tájékoztatja, és a tagállamnak legfeljebb 10 munkanap határidőt ad annak igazolására, hogy a halászat biztonságosan folytatható.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha a Bizottság megkeresésére a tagállam a (2) bekezdésben megadott határidőn belül nem válaszol, vagy ha válasza nem tekinthető kielégítőnek vagy nyilvánvalóan arra utal, hogy a szükséges intézkedéseket nem hajtották végre.

(4) Az e cikk alkalmazására, különösen pedig az érintett mennyiségek meghatározására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

99. cikk

Kvótaátcsoportosítás elutasítása

A Bizottság a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről szóló, 1996. május 6-i 847/96/EK tanácsi rendelet 3. cikkével összhangban a tagállamok állománykvótáinak következő évre való átcsoportosítását megtagadhatja, ha:

a) az átcsoportosítandó kvótát az érintett tagállam a legutolsó két évben bármikor túlhalászással kimerítette, vagy

b) a kvóta többéves terv hatálya alá tartozó vagy valamely többéves terv hatálya alá tartozó állománnyal együtt fogott állományra vonatkozik, és az adott tagállam flottája a legutolsó öt évben bármikor túlhalászással kimerítette a vele együtt fogott, többéves terv hatálya tartozó állomány kvótáját vagy kvótáit, vagy

c) az érintett tagállam nem tesz megfelelő intézkedéseket az érintett halállomány halászati lehetőségeivel való hatékony gazdálkodás biztosítása érdekében, különösen, mivel nem működteti a 102. cikkben említett számítógépes ellenőrző rendszert, vagy az ellenőrző rendszer adatait szolgáltató rendszereket elégtelenül működteti.

100. cikk
Kvótacsere elutasítása

A Bizottság a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (5) bekezdése szerinti kvótacsere lehetőségét kizárhatja:

a) azon kvóták esetében, amelyeken belül valamely tagállam a legutolsó két évben bármikor a rendelkezésére álló kvótát több mint 10 %-kal túlhalászta, vagy

b) ha az érintett tagállam nem tesz megfelelő intézkedéseket az érintett halállomány halászati lehetőségeivel való hatékony gazdálkodás biztosítása érdekében, különösen, mivel nem működteti a 102. cikkben említett számítógépes ellenőrző rendszert, vagy az ellenőrző rendszer adatait szolgáltató rendszereket elégtelenül működteti.

IV. fejezet Rendkívüli intézkedések

101. cikk
Rendkívüli intézkedések

(1) Ha – a Bizottság által végzett mintavétel eredményeit is beleértve – bizonyítást nyer, hogy egy tagállam halászati tevékenysége és/vagy az általa hozott intézkedések aláássák a közös halászati politikát vagy veszélyeztetik a tengeri ökoszisztémát, és ez azonnali intézkedést kíván, a Bizottság bármely tagállam megalapozott megkeresésére vagy a saját kezdeményezésére jogosult olyan rendkívüli intézkedések meghozataláról dönteni, amelyek legfeljebb egy évig maradnak hatályban. A Bizottság új határozatot hozhat a rendkívüli intézkedések időbeli hatályának legfeljebb hat hónappal történő meghosszabbítására.

(2) Az (1) bekezdésében előírt rendkívüli intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a fenyegető veszéllyel, és többek között a következőkre kell kiterjedniük:

a) az érintett tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók halászati tevékenységének felfüggesztése;

b) halászati tevékenységek megtiltása;

c) a közösségi piaci szereplők számára az érintett tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók által fogott és kirakodott hal vagy halászati termék átvételének, hizlalás vagy tenyésztés céljából ketreces tartásának vagy átrakodásának megtiltása;

d) az érintett tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók által fogott hal vagy halászati termék forgalomba hozatalának vagy egyéb kereskedelmi célú felhasználásának megtiltása;

e) az érintett tagállamok joghatósága alatt álló vizeken folytatott haltenyésztés céljából élő hal átadásának megtiltása;

f) az érintett tagállam lobogója alatt közlekedő hajók által fogott élő halak egy tagállam joghatósága alá tartozó vizeken folytatott haltenyésztés céljából történő átvételének megtiltása;

g) az érintett tagállam lobogója alatt közlekedő hajók számára egy másik tagállam joghatósága alá tartozó vizeken való halászat megtiltása;

h) a tagállamok által megadott halászati adatok megfelelő módosítása.

(3) A tagállamok a Bizottsággal és az érintett tagállamokkal egyidejűleg közlik az (1) bekezdésben említett kérésüket. A többi tagállam a kézhezvételtől számított öt munkanapon belül juttathatja el észrevételeit a Bizottsághoz. A Bizottság a kérés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül határozatot hoz.

(4) A rendkívüli intézkedésnek azonnali hatályúnak kell lennie. Az intézkedésről értesíteni kell a tagállamokat, és az arról szóló határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(5) Az érintett tagállamok a határozatról szóló értesítés kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül a Tanács elé terjeszthetik a bizottsági határozatot.

(6) A Tanács – többségi szavazattal – eltérő döntést hozhat az előterjesztés kézhezvételétől számított egy hónapon belül.

XII. CÍM
ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

I. fejezet
Az adatok elemzése és átvilágítása

102. cikk
Az adatok elemzésére vonatkozó általános elvek

(1) A közös halászati politika területén meghatározott kötelezettségek betartásának biztosítása érdekében a tagállamok ellenőrzik az e rendelet szerint nyilvántartott összes adat pontosságát és az adatszolgáltatásra vonatkozó határidők betartását.

Ennek érdekében a tagállamok számítógépes ellenőrző rendszert hoznak létre, amely különösen az alábbiakat foglalja magába:

a) az e rendelet szerint nyilvántartott összes adat minőségi ellenőrzésére vonatkozó eljárások;

b) az e rendelet szerint nyilvántartott összes adat keresztellenőrzése, elemzése és ellenőrzése;

c) az e rendelet szerint nyilvántartott összes adatszolgáltatási határidő betartásának ellenőrzésére vonatkozó eljárások.

(2) Az ellenőrző rendszer lehetővé teszi az összefüggő adatok közötti ellentmondások azonnali megállapítását és későbbi nyomon követését.

(3) Az (1) bekezdésben említett ellenőrző rendszer érdekében a tagállamok számítógépes adatbázist hoznak létre, tekintettel arra, hogy az adatminőségi elv a számítógépes adatbázisokra is alkalmazandó.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az adatbázis információkat szolgáltasson az ellentmondások nyomon követéséről, lehetővé tegye azon halászhajók vagy piaci szereplők azonosítását, amelyek adatai között nem először fordul elő ellentmondás, és megengedje a tévesen bevitt adatok helyesbítését. Ilyen esetben a tagállamok egyértelműen megjelölik a kijavított adatokat és a helyesbítés okát.

(5) Ha az (1) bekezdésben említett adatokat nem elektronikus úton küldik el, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy azokat manuálisan haladéktalanul felvigyék az adatbázisba.

(6) A tagállamok automatizált számítógépes algoritmusok és mechanizmusok alapján, különösen az adatok keresztellenőrzésével folyamatosan, módszeresen és tüzetesen ellenőrzik az (1) bekezdésben említett összes adatot.

(7) Ha egy tagállam az összefüggő adatok között ellentmondást fedez fel, elvégzi a szükséges vizsgálatokat, ha pedig alapos a gyanú, hogy jogsértést követtek el, megteszi a szükséges lépéseket.

103. cikk
Adatközlés

(1) A 102. cikkben említett adatok teljességi és minőségi ellenőrzése céljából a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság a 102. cikkben említett számítógépes adatbázishoz közvetlenül és valós időben bármikor, előzetes értesítés nélkül hozzáférhessen. A Bizottság lehetőséget kap, hogy bármely időszakra vagy bármely hajóra vonatkozóan letöltse ezeket az adatokat.

(2) Az ellenőrző rendszer által feltárt ellentmondásokat és az ellentmondások nyomon követését úgy kell az érintett adatokkal összekapcsolni, hogy a felfedezett ellentmondások és következményeik nyomon követhetők legyen, ha valaki a 106. cikkben előírt hivatalos honlap biztonságos területén az információkat lekéri. Az

adatbeérkezés, az adatbevitel és az adatellenőrzés időpontjainak, illetve a nyomon követési adatoknak jól kell látszaniuk.

(3) A 106. cikkben előírt honlapon elérhetővé tett, az ellenőrző rendszerből származó adatokat valós időben kell frissíteni.

(4) Ha a Bizottság a saját vizsgálatainak eredményeként a tagállam ellenőrző rendszerébe bevitt adatokban ellentmondásokat állapított meg, a tagállamtól kérheti az adatok helyesbítését, és értesíti a többi tagállamot.

(5) Az e fejezet alkalmazására, különösen a 102. cikkben említett adatletöltés egységes formájának megállapítására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. fejezet
Bizalmas adatkezelés

104. cikk
A személyes adatok védelme

(1) A tagállamok és a Bizottság gondoskodnak arról, hogy a 45/2001/EK és a 95/46/EK irányelvben megállapított minden alkalmazandó rendelkezést tiszteletben tartsanak.

(2) A természetes személyek nevét csak akkor lehet közölni a Bizottsággal vagy másik tagállammal, ha a közlést e rendelet kifejezetten előírja, vagy ha az a jogsértések megelőzése vagy az ellenük folyó eljárásban vagy a nyilvánvaló jogsértés ellenőrzése érdekében szükséges. Az (1) bekezdésben említett adatok nem adhatók tovább, kivéve ha más adatokkal olyan formában összesítettek, amely nem teszi lehetővé a természetes személyek közvetlen vagy közvetett azonosítását.

105. cikk
Adatvédelem, szakmai és üzleti titoktartás

(1) A tagállamok és a Bizottság minden szükséges lépést megtesznek annak biztosítására, hogy az e rendelet keretében gyűjtött és kapott adatokat bizalmasan kezeljék, és a szakmai és üzleti adatok védelmére vonatkozó szabályokat tiszteletben tartsák.

(2) Hacsak az adatközlő tagállam kifejezett hozzájárulását nem adja, a tagállamok és a Bizottság között kicserélt adatok nem adhatók át más személyeknek, csak a tagállamok vagy a közösségi intézmények olyan személyeinek, akik beosztása megköveteli, hogy hozzáférjenek ezekhez az adatokhoz.

(3) Az (1) bekezdésben említett adatok csak az e rendeletben előírt célra használhatók, amennyiben az adatot nyújtó hatóság kifejezetten nem járul hozzá a más célra való használathoz, vagy ha az adatokat fogadó hatóság tagállamában hatályban lévő rendelkezések nem tiltják az ilyen jellegű felhasználást vagy közlést.

(4) Az e rendelet keretében az illetékes hatóságoknál, bíróságokon, egyéb hatóságoknál és a Bizottságnál vagy az általa kijelölt szervnél dolgozó személyekkel olyan adatot közölni, amelynek nyilvánosságra hozatala alááshatja:

a) a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban a magánélet védelmét és az egyének sérthetetlenségét,

b) valamely természetes vagy jogi személy üzleti érdekeit, ideértve a szellemi tulajdont is,

c) a bírósági eljárásokat és a jogi tanácsadást vagy

d) az ellenőrzések vagy vizsgálatok hatályát,

csak akkor megengedett, ha az információ hozzáférhetővé tétele a Közösségen belüli jogsértés megszüntetéséhez vagy megtiltásához szükséges, és az információt közlő hatóság hozzájárul az információ nyilvánosságra hozatalához.

(5) Ezek az adatok a fogadó tagállam nemzeti jogszabályai és a közösségi intézményekre alkalmazandó megfelelő rendelkezések által a hasonló adatok számára biztosítottal azonos védelmet élveznek.

(6) Az (1)–(6) bekezdés nem akadályozhatja az e rendelet alapján kapott adatoknak az olyan jogi vagy büntetőeljárás során való felhasználását, amelyeket a közösségi halászati jogszabályok tiszteletben tartásának elmulasztása miatt indítottak. Az adatot nyújtó tagállam illetékes hatóságait tájékoztatják az összes olyan esetről, ahol az említett adatokat erre a célra felhasználták.

(7) Ez a cikk nem sérti a büntetőügyek terén nyújtott kölcsönös segítségnyújtásról szóló egyezmény alapján vállalt kötelezettségek végrehajtását.

III. fejezet
Hivatalos honlapok

106. cikk
Hivatalos honlapok

(1) E rendelet céljából legkésőbb 2010. június 1-jéig minden tagállam létrehoz egy hivatalos honlapot, amely az interneten keresztül elérhető és tartalmazza a 107. és 108. cikkben felsorolt információkat. A honlap a „Weblapok akadálymentesítése” iránymutatásait követi. A tagállamok a Bizottsággal közlik hivatalos honlapjuk internetcímét. A tagállamok között, illetve a tagállamok, a Hivatal és a Bizottság között folyó áttekinthető kommunikáció biztosítására a Bizottság közös szabványok és eljárások kidolgozásáról határozhat, beleértve olyan információk rendszeres küldését is, amelyek a halászati lehetőségek viszonylatában bemutatják a nyilvántartott halászati tevékenységek pillanatnyi alakulását.

(2) Minden tagállam hivatalos honlapja egy nyilvánosan hozzáférhető és egy biztonságos részből áll. A honlapon e rendelettel összhangban minden tagállam létrehozza, karbantartja és aktualizálja az ellenőrzési célokból szükséges adatokat.

107. cikk
A honlap nyilvánosan hozzáférhető része

(1) A honlap nyilvánosan hozzáférhető részén a tagállamok haladéktalanul közzéteszik a következőket:

a) a halászati engedélyek és a 7. cikkben említett halászati jogosítványok kiállításáért felelős, illetékes hatóságok neve és címe;

b) a 18. cikkben említett átrakodás céljából kijelölt kikötők listája, amely feltünteti a nyitvatartási időt;

c) a többéves terv hatálybalépését követő egy hónappal, illetve a Bizottság jóváhagyása után a 34. cikkben említett kijelölt kikötők listája, amely feltünteti a nyitvatartási időt, azt követően 30 napon belül pedig a többéves tervek hatálya alá tartozó fajok mennyiségének nyilvántartásával és jelentésével kapcsolatos feltételek;

d) a 14., 17., 18., 21., 54., 57. és 58. cikkben említett hajónaplók, előzetes értesítések, átrakodási nyilatkozatok, kirakodási nyilatkozatok, értékesítési bizonylatok, átvételi nyilatkozatok és fuvarokmányok leadásánál vagy benyújtásánál a kapcsolattartó pontok adatai;

e) a 45. cikkben említett azonnali hatályú ideiglenes halászati tilalmak területi hatályát jelölő koordinátákat tartalmazó térkép, amely feltünteti a tilalom időtartamát és a tilalom hatálya alá tartozó területen a halászatra irányadó feltételeket;

f) a 26. cikk alapján a halászat tilalmára vonatkozó határozat és minden szükséges részlet.

108. cikk
A honlap biztonságos része

(1) A honlap biztonságos részén minden tagállam létrehozza, karbantartja és aktualizálja a következő listákat és adatbázisokat:

a) A 65. cikkben említett vizsgálatokért felelős tisztviselők listája;

b) a 69. cikkben említett, a tisztviselők által készített vizsgálati és felügyeleti jelentéseket kezelő elektronikus adatbázis;

c) a halászati felügyelő központ által a 9. cikkben említett hajómegfigyelési rendszerben rögzített számítógépes állományok;

d) az e rendelettel összhangban kiállított és kezelt összes halászati engedély és halászati jogosítvány listáját tartalmazó elektronikus adatbázis, amelyben egyértelműen fel vannak tüntetve a meghatározott feltételek és a felfüggesztésekre és bevonásokra vonatkozó információk;

e) a 23. cikkben említett halászati lehetőségekkel összefüggésben minden adatot tartalmazó elektronikus adatbázis;

f) a 85. cikkben említett, a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajókra és állampolgárokra vonatkozóan a közös halászati politika szabályainak minden megsértését tartalmazó elektronikus adatbázis, beleértve azt is, hogy azok milyen szankciókat eredményeztek;

g) az adatok teljességi és minőségi ellenőrzése céljából a 102. cikkben említett elektronikus adatbázis.

(2) A honlap biztonságos részén minden tagállam létrehozza a saját nemzeti halászatára vonatkozó információs rendszert, amely a 109. cikkben említettek szerint közvetlen elektronikus információcserét tesz lehetővé a többi tagállammal, a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel.

(3) A honlap biztonságos részéhez minden tagállam távoli hozzáférést biztosít a Bizottság és az általa kijelölt szerv számára. A tagállamok a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv részéről kiadott elektronikus tanúsítványra épülő hozzáférést biztosítanak a Bizottság tisztviselői számára.

(4) A weboldal biztonságos részén található adatokhoz csak a tagállamok vagy a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv által arra felhatalmazott felhasználók férhetnek hozzá. Az e személyek számára hozzáférhető adatok a közös halászati politika szabályainak betartatásával kapcsolatos feladataik vagy munkájuk elvégzéséhez szükséges adatokra korlátozódnak és az ilyen adatok bizalmas felhasználására irányadó szabályok kötelezőek rájuk.

(5) A honlap biztonságos területén szereplő adatokat mindig csak az e rendelet érdekében szükséges ideig, de legalább az információ rögzítésének évétől számított három naptári évig kell tárolni.

XIII. CÍM
VÉGREHAJTÁS

109. cikk
A tagállamok közigazgatási együttműködése

(1) A tagállamoknak az e rendelet végrehajtásáért felelős hatóságai együttműködnek egymással, a harmadik országok hatóságaival, a Bizottsággal és az általa kijelölt szervvel, hogy biztosítsák e rendelet betartását.

(2) Ennek érdekében létrehoznak egy kölcsönös segítségnyújtási rendszert, amely rendelkezik az előzetes megkeresés vagy a szabad elhatározás alapján történő

információcsere szabályairól. A nemzeti adatbázisokból is létre kell hozni egy automatizált információs rendszert.

(3) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 111. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

110. cikk
Jelentéstételi kötelezettség

(1) A tagállamok e rendelet alkalmazásáról négyévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak.

(2) A tagállamok által benyújtott jelentések és a saját észrevételei alapján a Bizottság ötévente jelentést készít, amelyet benyújt a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek.

(3) A Bizottság az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 év elteltével elvégzi az e rendelet közös halászati politikára gyakorolt hatásának értékelését.

(4) A tagállamok jelentést küldenek a Bizottságnak, amelyben kifejtik, hogy az alapadatokból kiindulva a jelentés elkészítésénél milyen szabályokat alkalmaztak.

111. cikk
A bizottság eljárása

(1) A Bizottság munkáját a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 30. cikke alapján létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e cikkre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikke alkalmazandó.

(3) Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított időszak hossza egy hónapban kerül rögzítésre.

112. cikk
A 768/2005/EK tanácsi rendelet módosítása

A 768/2005/EK tanácsi rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

„i) elősegíti a közös halászati politika ellenőrző rendszerének egységes végrehajtását, ezen belül különösen:

– az egyedi ellenőrzési programok, a jogellenes halászat ellenőrzésére irányuló programok és a nemzetközi ellenőrzési programok végrehajtása érdekében a tagállamok által végzett ellenőrzési tevékenység operatív koordinációjának megszervezése;

– működve a nemzeti ellenőrző rendszereknek és az ellenőrző rendszerekkel kapcsolatos tagállamközi együttműködésnek a nemzeti főhatóságok vagy független, minősített szervezetek segítségével történő átvilágítása ;

– a feladatai ellátásához szükséges vizsgálatok.”

2. Az 5. cikkben

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hivatal által végzett operatív koordináció a közös halászati politika által szabályozott minden tevékenységre kiterjed.”

b) kiegészül a következő bekezdéssel:

„(3) A Hivatal a tagállamok fokozottabb operatív koordinációjának céljából az érintett tagállamokkal együtt operatív terveket dolgozhat ki, és koordinálhatja azok végrehajtását.”

3. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk
Segítségnyújtás a Bizottság és a tagállamok számára

A Hivatal segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak azzal a céllal, hogy – a jogellenes halászat elleni küzdelmet is beleértve – biztosítsa a közös halászati politika szabályai alapján és a harmadik országokhoz fűződő kapcsolatokból rájuk háruló kötelezettségek magas színvonalú, egységes és hatékony végrehajtását. A Hivatal különösen:

a) létrehoz és kidolgoz egy alaptantervet a tagállamok halászati felügyelőségeinek ellenőreit oktatók képzéséhez, és további képzési kurzusokat és szemináriumokat biztosít az említett ellenőrök és az ellenőrzési tevékenységben részt vevő egyéb személyzet számára;

b) létrehoz és kidolgoz egy alaptantervet a közösségi ellenőrök első küldetés előtti képzéséhez, és a szóban forgó ellenőrök számára rendszeresen biztosít további, aktualizált képzési kurzusokat és szemináriumokat;

c) a tagállamok megkeresésére elvégzi a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeihez kapcsolódó eszközök és szolgáltatások együttes beszerzését, továbbá a közös kísérleti projektek tagállamok általi végrehajtásának előkészítését és koordinálását;

d) közös működési eljárásokat alakít ki a két vagy több tagállam által végzett közös ellenőrzési tevékenységekre vonatkozóan;

e) kritériumokat dolgoz ki a tagállamok, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti ellenőrzési és felügyeleti eszközök cseréje tekintetében, illetve az ilyen eszközök tagállamok általi biztosítására vonatkozóan;

f) a halászati adatok alapján a fogásokra, a kirakodásokra és a halászati erőkifejtésre, illetve a be nem jelentett kirakodásokra vonatkozóan kockázatelemzéseket végez, beleértve többek között a fogásokra és a behozatalra vonatkozó adatok összehasonlítását a kivitelre és a nemzeti fogyasztásra vonatkozó adatokkal;

g) a Bizottság vagy a tagállamok megkeresésére közös vizsgálati módszereket és eljárásokat dolgoz ki;

h) segíti a tagállamokat, hogy – a jogellenes halászat elleni küzdelmet is beleértve – megfeleljenek a saját és a közösségi, az egyéb nemzetközi, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében rájuk háruló kötelezettségeknek;

i) hatáskörén belül ösztönzi és koordinálja az egységes kockázatkezelési módszerek kidolgozását;

j) koordinálja és ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést és a közösségi jogszabályokban meghatározott mintavételi tervek kidolgozására vonatkozó közös előírásokat.”

A 768/2005/EK tanácsi rendelet a következő fejezettel egészül ki:

„IIIa. fejezet A Hivatal hatásköre

17a. cikk
A tagállamok vizsgálata

(1) A Szerződés által a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör sérelme nélkül a közös halászati politika szabályainak tagállamok általi végrehajtásának értékelése és ellenőrzése céljából a Hivatal segítséget nyújt a Bizottságnak. A Hivatal a tagállamokban a hatóságoknál és a magán piaci szereplőknél vizsgálatokat folytathat. E célból az érintett tagállam jogi rendelkezéseinek betartásával

a) megvizsgálja az érintett nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat és egyéb vonatkozó anyagokat;

b) a nyilvántartásokról, adatokról, eljárásokról és egyéb anyagokról másolatokat vagy kivonatokat készít;

c) helyben magyarázatot kér;

d) betekint az érintett helyiségekbe vagy szállítóeszközökbe.

(2) A Hivatal tisztviselői bemutatják a személyazonosságukat és a hivatali minőségüket igazoló írásos felhatalmazást. A Hivatal a vizsgálat előtt ésszerű időpontban tájékoztatja az érintett tagállamot a tervezett vizsgálatról és a tisztviselők nevéről.

(3) Az érintett tagállam a vizsgálatokat elfogadja, és biztosítja, hogy azokat az érintett szervek vagy személyek is elfogadják.

(4) Ha a piaci szereplő a vizsgálatnak ellenáll, az érintett tagállam a Bizottság tisztviselői számára a szükséges támogatás megadásával lehetővé teszi, hogy a vizsgálatot elvégezhessék.

(5) Az e cikk végrehajtásaképpen készített jelentést meg kell küldeni az érintett tagállamnak és a Bizottságnak.

17b. cikk
A Hivatal intézkedései

A Hivatal adott esetben:

a) összehangolt vizsgálati előírásokra vonatkozó útmutatókat ad ki;

b) iránymutató dokumentumokat dolgoz ki, amelyek a közös halászati politika ellenőrzésével összefüggésben bemutatják a legjobb gyakorlati módszereket – beleértve az ellenőrzést végző tisztviselők képzését – és azokat rendszeresen frissíti;

c) az egyes tagállamokat is beleértve nyomon követi a közös halászati politika ellenőrzésének általános működését. Ennek keretében tisztviselői látogatást tehetnek a tagállamokban;

d) a Bizottságnak megadja a feladatainak elvégzéséhez szükséges technikai és adminisztratív támogatást;

e) nyomon követi a nemzeti tisztviselők képzésének színvonalát és a nemzeti ellenőrzési eszközök minőségét.

17c. cikk
Együttműködés

(1) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a Hivatallal és segítik a Hivatalt küldetésének teljesítésében.

(2) Az egyes tagállamok különböző igazságszolgáltatási rendszereire megfelelő tekintettel, a közösségi jogszabályokkal összhangban és a tagállamok legjobb gyakorlati módszereit és az elfogadott nemzetközi előírásokat figyelembe véve a Hivatal elősegíti az összehangolt ellenőrzési előírások kidolgozásában a tagállamok között, illetve a tagállamok és a Bizottság között folyó együttműködést.

17d. cikk
Válságstáb

(1) A Hivatalt azonnal értesíteni kell, ha a Bizottság a saját kezdeményezésére vagy több tagállam megkeresésére megállapítja, hogy a közös halászati politika közvetlenül, közvetve vagy potenciálisan súlyos kockázat fenyegeti, amelyet a meglévő eszközökkel nem lehet megelőzni, felszámolni vagy csökkenteni, illetve megfelelő módon kezelni.

(2) Az értesítés vagy a saját kezdeményezése alapján így eljáró Hivatal azonnal válságstábot hoz létre, és arról tájékoztatja a Bizottságot.

17e. cikk
A válságstáb feladatai

(1) A Hivatal által létrehozott válságstáb felelős azért, hogy az összes vonatkozó információt begyűjtse és értékelje, illetve meghatározza, hogy a közös halászati politikát fenyegető kockázat minél hatékonyabb és gyorsabb megelőzéséhez, felszámolásához vagy csökkentéséhez milyen lehetőségek állnak rendelkezésre.

(2) A válságstáb igénybe veheti más hatóság vagy személy segítségét, ha a szakértelemre a szükséghelyzetre adandó hatékony válaszlépés érdekében azt szükségesnek ítéli.

(3) A Hivatal a szükséghelyzetre adandó megfelelő és időszerű válaszlépés érdekében elvégzi a szükséges koordinációt.

(4) A válságstáb adott esetben folyamatosan tájékoztatja a nyilvánosságot a szóban forgó kockázatról és a meghozott intézkedésekről.

17f. cikk
Többéves munkaprogram

(1) A többéves munkaprogram egy ötéves időszakra vonatkozóan intézkedésenként megállapítja a Hivatal átfogó célkitűzéseit, felhatalmazását, feladatait, teljesítménymutatóit és prioritásait. Tartalmazza az adott ötéves időszakra vonatkozó célkitűzések eléréséhez szükséges személyzetpolitikai terv és a várhatóan szükséges költségvetési előirányzatok ismertetését.

(2) A többéves munkaprogramot a Bizottság által kidolgozott tevékenységalapú irányítási rendszer és módszertan szerint kell bemutatni, és azt az igazgatási tanácsnak el kell fogadnia.

(3) A 23. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett éves munkaprogram a többéves munkaprogramra vonatkozik. Egyértelműen fel kell tüntetni benne, hogy az előző évhez képest hol vannak kiegészítések, változtatások vagy törlések, és milyen előrelépés történt a többéves munkaprogram átfogó célkitűzéseinek és prioritásainak elérésében.

17g. cikk
Tengerügyi együttműködés

(1) A Hivatal közreműködik az EU integrált tengerpolitikájának végrehajtásában, és különösen az EU tengerfelügyeleti hálózatának megvalósításában oly módon, hogy operatív rendszereit, illetve a halászat nyomon követésével és a jogszabályok betartásával kapcsolatos adatait az EU-intézmények, szervek és a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

(2) Az igazgatási tanács tájékoztatása után az ügyvezető igazgató a Hivatal nevében más szervekkel igazgatási megállapodásokat köthet az e rendelet által érintett ügyekben. Az ügyvezető igazgató erről már a tárgyalások megkezdésekor tájékoztatja a Bizottságot.”

17h. cikk
Részletes szabályok

(1) Az e fejezet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Ezek a szabályok érinthetik különösen a szükséghelyzetre adandó válaszlépésekre vonatkozó tervek elkészítését, a válságstáb felállítását és az alkalmazandó gyakorlati eljárásokat.”

113. cikk
Más rendeletek módosítása

(1) A 2371/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

a) a 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ellenőrizni kell az 1. cikkben megállapított vizekhez és erőforrásokhoz való hozzáférést és a közös halászati politika szabályainak betartását. Ennek érdekében közösségi rendszert kell létrehozni a közös halászati politika szabályainak nyomon követésére, felügyeletére, vizsgálatára és végrehajtására.”

b) a 22–28. cikket el kell hagyni.

(2) A 423/2004/EK tanácsi rendeletben[38] az V. fejezetet el kell hagyni.

(3) A 811/2004/EK tanácsi rendeletben[39] a 7., 8., 10., 11., 12. és 13. cikket el kell hagyni.

(4) A 2166/2005/EK tanácsi rendeletben[40] a 9., 10., 11., 12., és 13. cikket el kell hagyni.

(5) A 2115/2005/EK tanácsi rendeletben[41] a 7. cikket el kell hagyni.

(6) A 388/2006/EK tanácsi rendeletben[42] a 7., 8., 10. és 11. cikket el kell hagyni.

(7) Az 509/2007/EK tanácsi rendeletben[43] a 6., 8., 9. és 10. cikket el kell hagyni.

(8) A 676/2007/EK tanácsi rendeletben[44] a 10., 11., 12., 14. és 15. cikket el kell hagyni.

---

38 HL L 70., 2004.3.9., 8. o.
39 HL L 185., 2004.5.27., 1. o.
40 HL L 345., 2005.12.28., 5. o.
41 HL L 340., 2005.12.23., 3. o.
42 HL L 65., 2006.3.7., 1. o.
43 HL L 122., 2007.5.11., 7. o.

(9) Az 1098/2007/EK tanácsi rendeletben[45] a 15. és 25. cikket el kell hagyni.

(10) A 847/96/EK tanácsi rendeletben az 5. cikket el kell hagyni.

114. cikk
Hatályon kívül helyezés

A 2847/93/EGK tanácsi rendeletet és a különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

115. cikk
Hivatkozások

A 113. cikkel összhangban elhagyott rendelkezésekre és a 114. cikkel összhangban hatályon kívül helyezett rendeletekre tett hivatkozásokat az e rendeletre tett hivatkozásoknak kell tekintetni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

XIV. CÍM
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

116. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

---

[44] HL L 157., 2007.6.19., 1. o.
[45] HL L 248., 2007.9.22., 1. o.

I. MELLÉKLET

TÖBBÉVES TERVEKRE VONATKOZÓ KONKRÉT VIZSGÁLATI REFERENCIAÉRTÉKEK

Célkitűzés

1. E melléklettel összhangban minden tagállam konkrét vizsgálati referenciaértékeket határoz meg.

Stratégia

2. A halászati tevékenységek vizsgálatának és felügyeletének a feltételezhetően többéves tervek hatálya alá tartozó fajokat kifogó hajókra kell irányulnia. A vizsgálat és felügyelet hatékonyságának tesztelésére kiegészítő keresztellenőrzési mechanizmusként a többéves tervek hatálya alá tartozó fajok szállításának és forgalmazásának szúrópróbaszerű vizsgálatát kell alkalmazni.

Prioritások

3. A különböző halászeszköztípusok különböző rangsorolási szintekbe tartoznak attól függően, hogy a flottákat milyen mértékben érintik a halászati lehetőségek korlátozásai. Emiatt minden tagállam egyedi prioritásokat határoz meg.

Célzott referenciaértékek

4. A tagállamok legkésőbb az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül a – az alábbiakban megállapított célszintek figyelembevételével – végrehajtják vizsgálati ütemterveiket.

   A tagállamok meghatározzák és ismertetik az általuk alkalmazandó mintavételi stratégiát.

   A tagállam által alkalmazott mintavételi tervet kérésre a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

   (a) A kikötői vizsgálatok mértéke

   Általánosságban azzal az egyszerű véletlenszerű mintavétellel biztosított pontossággal kell legalább azonos szintű pontosságot elérni, amely során a vizsgálat az adott tagállamban a többéves tervek hatálya alá tartozó fajok összesen kirakodott súlyának 20 %-ára terjed ki.

   (b) Az értékesítés vizsgálatának mértéke

   A többéves tervek hatálya alá tartozó fajokból árverésen eladásra kínált mennyiség 5 %-ának vizsgálata.

   (c) A tengeren végzett vizsgálat mértéke

   Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően kell meghatározni. A tengeren végzett vizsgálatok

referenciaértékei a tengeren a gazdálkodási területeken eltöltött járőrnapok számára vonatkoznak, lehetőség szerint külön referenciaértékkel a meghatározott területeken történő járőrözéssel eltöltött napok vonatkozásában.

(d) A légi felügyelet szintje

Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően és a tagállam rendelkezésére álló, elérhető erőforrások figyelembevételével kell meghatározni.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2847/93/EGK rendelet	**E rendelet**
1. cikk (1) bekezdés	1. és 2. cikk
1. cikk (2) bekezdés	5. cikk (3) bekezdés
1. cikk (3) bekezdés	2. cikk
2. cikk	5. cikk
3. cikk	9. cikk
4. cikk	5. cikk
5. cikk a), b) pont	65. cikk
5. cikk c) pont	8. cikk
6. cikk	14., 15., 16. cikk
7. cikk	17. cikk
8. cikk	21. cikk
9. cikk (1), (2), (3), (4) bekezdés	54., 55. cikk
9. cikk (4b) bekezdés	57. cikk
11. cikk	18., 19. cikk
12. cikk	
13. cikk	58. cikk
14. cikk	52. cikk
15. cikk	23., 25. cikk
16. cikk	24. cikk
17. cikk	5., 65. cikk
19. cikk	102., 103. cikk
19a. cikk	
19b. cikk	
19c. cikk	
19d. cikk	
19e. cikk	14. cikk
19f. cikk	

19g. cikk	
19h. cikk	
19i. cikk	
19j. cikk	
20. cikk	37., 38. cikk
20a. cikk	
21. cikk (1), (2), (3) bekezdés	26., 27. cikk
21. cikk (4) bekezdés	28. cikk
21a. cikk	26., 27. cikk
21b. cikk	23., 25. cikk
21c. cikk	27. cikk
22. cikk	
23. cikk	97., 98. cikk
V. cím	IV. cím, II. fejezet
28. cikk (1) bekezdés	48. cikk
28. cikk (2) bekezdés	60. cikk
28. cikk (2a) bekezdés	48. cikk
28c. cikk	9., 14. cikk
28a., b., c., d., e., f., g., h. cikk	
29. cikk	88., 89., 90., 91., 92., 93. cikk
30. cikk	94. cikk
31. cikk (1), (2) bekezdés	81. cikk
31. cikk (3) bekezdés	82. cikk
31. cikk (4) bekezdés	78. cikk
32. cikk	80. cikk
33. cikk	81. cikk
34. cikk	
34 a. cikk	109. cikk
34b. cikk	89. cikk
34c. cikk	87. cikk

35. cikk	110. cikk
36. cikk	111. cikk
37. cikk	104., 105.
38. cikk	3. cikk
39. cikk	114. cikk
40. cikk	116. cikk
2371/2002/EK rendelet	**E rendelet**
21. cikk	1., 2., cikk
22. cikk (1) bekezdés	6., 7., 9., 14., 66. cikk
22. cikk (2) bekezdés	50., 52., 54., 58., 66. cikk
23. cikk (3) bekezdés	5. cikk (3) bekezdés, 5. cikk (5) bekezdés, 11. cikk
23. cikk (4) bekezdés	28. cikk (2) bekezdés, 97. cikk
24. cikk	5. cikk, VII. cím, 61., 83. cikk
25. cikk	VII. cím III., IV. fejezete
26. cikk (1) bekezdés	88. cikk
26. cikk (2) bekezdés	101. cikk
26. cikk (4) bekezdés	27. cikk
27. cikk (1) bekezdés	88–91. cikk
27. cikk (2) bekezdés	93., 94. cikk
28. cikk (1) bekezdés	109. cikk
28. cikk (3) bekezdés	71–73. cikk
28. cikk (4) bekezdés	70. cikk
28. cikk (5) bekezdés	64. cikk
1627/94/EK rendelet	**E rendelet**
A teljes rendelet	7. cikk
423/2004/EK rendelet	**E rendelet**
9. cikk	14. cikk (2) bekezdés
11. cikk	17. cikk
12. cikk	34. cikk
13. cikk	14. cikk (3) bekezdés

14. cikk	36. cikk
15. cikk (1) bekezdés	53. cikk (4) bekezdés
811/2004/EK rendelet	**E rendelet**
7. cikk	14. cikk (2) bekezdés
8. cikk	17. cikk
10. cikk	14. cikk (3) bekezdés
11. cikk	35. cikk
12. cikk	53. cikk (4) bekezdés
2166/2005/EK rendelet	**E rendelet**
9. cikk	14. cikk (3) bekezdés
10. cikk	53. cikk (1) bekezdés
12. cikk	35. cikk
13. cikk	53. cikk (4) bekezdés
2115/2005/EK rendelet	**E rendelet**
7. cikk	14. cikk (3) bekezdés
388/2006/EK rendelet	**E rendelet**
7. cikk	14. cikk (3) bekezdés
8. cikk	53. cikk (1) bekezdés
10. cikk	35. cikk
11. cikk	53. cikk (4) bekezdés
509/2007/EK rendelet	**E rendelet**
6. cikk	14. cikk (3) bekezdés
8. cikk	35. cikk
9. cikk	53. cikk (4) bekezdés
676/2007/EK rendelet	**E rendelet**
10. cikk	14. cikk (2) bekezdés
11. cikk	14. cikk (3) bekezdés
12. cikk	53. cikk (1) bekezdés
14. cikk	35. cikk
15. cikk	53. cikk (4) bekezdés

1098/2007/EK rendelet	**E rendelet**
15. cikk	14. cikk (3) bekezdés
847/96/EK rendelet	**E rendelet**
5. cikk	97. cikk